

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2014r.

Sąd Okręgowy swe Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Poteralski

Protokolant: Joanna Sikora

w obecności prokuratora: Krzysztofa Sztura

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 12 sierpnia, 1 i 8 października, 7 i 21 listopada, 30 grudnia 2013r. oraz 9 i 23 stycznia, 4 i 11 lutego, 27 marca, 20 maja, 1 i 30 lipca 2014r.

sprawy: **K. Ś. (1)** syna J. i A. z domu P.

urodz. (...) we W., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 9 marca 2010 roku do 27 sierpnia 2010 roku we W. kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępnych przedsięwzięć, przestępstw powszechnych związanych z wyłudzeniem środków pieniężnych od podmiotów gospodarczych, czyniąc sobie z tego stale źródło dochodu, w skład, której wchodziły inne ustalone i nieustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 3 kk w zw. z art. 65 kk,

II. w okresie od 29 czerwca 2010 roku do 9 lipca 2010 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zobowiązania, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, będącą prezesem (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., ustaloną osobą, podającą się za A. S. (1) oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy (...) w kwocie 192 000 zł w ten sposób, że po uprzednim zawarciu umowy sprzedaży pomiędzy (...) Sp. z o.o. a C. P. na sprzedaż 2 500 ton cukru buraczanego i wystawieniu faktur VAT potwierdzających sprzedaż towaru, wprowadził w błąd M. G. (1) co do okoliczności związanych z realizacją transakcji poprzez przekazanie mu podrobionych dokumentów przewozowych i celnych (...) i wskazanie początkowo konta do zapłaty będącego rachunkiem osobistym M. L. (1) prowadzonym w (...) SA, a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane ostatecznie na fakturach konto spółki (...), prowadzone w (...) Bank S.A., nie przekazał pokrzywdzonemu zakupionego towaru, czym działał na szkodę M. G. (1), tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk.,

III. w okresie od 9 do 12 lipca 2010 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zobowiązania, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, będącą prezesem zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., ustaloną osobą podającą się za J. B., oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właścicielkę firmy (...) na kwotę 63 348 zł w ten sposób, że po przyjęciu zamówienia od pokrzywdzonej na dostawę towaru w postaci napojów (...) oraz C. (...) wprowadził ją w błąd, co do okoliczności związanych z realizacją transakcji poprzez przekazanie jej podrobionych dokumentów w postaci certyfikatów z Krajowego Rejestru Długów, a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane na fakturze konto bankowe założone w (...) SA na firmę (...) Sp. z o.o. należącą do M. L. (1) nie przekazał pokrzywdzonej zakupionego towaru, czym działał na szkodę M. P., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk.,

IV. w okresie od 3 do 13 sierpnia 2010 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zobowiązania, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, podającymi się za prezesa firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., ustaloną osobą podającą się za właściciela firmy (...) sp. z o.o., oraz innymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy (...) (...) J. P. w kwocie 102.643,20 Euro, co stanowi mienie znacznej wartości, w ten sposób, że po uprzednim zawarciu umowy sprzedaży pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) (...) na sprzedaż napojów energetycznych (...) wprowadził w błąd J. P., co do okoliczności związanych z możliwością realizacji transakcji, a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane na fakturze prywatne konto bankowe prowadzone w (...) Banku SA dla G. K. nie przekazał pokrzywdzonemu zakupionego towaru, czym działał na szkodę J. P., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 §1 kk.,

V. w okresie od 6 do 27 sierpnia 2010 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zobowiązania, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, będącą prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w tym z B. L., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy (...) w kwocie 317 520 zł w ten sposób, że po uprzednim zawarciu opracowanej na wniosek (...) Sp. z o.o. umowy sprzedaży pomiędzy Zakładem Produkcyjno Handlowym (...) Sp. z o.o. reprezentowanym przez P. T. (1) a (...) na sprzedaż 400 000 litrów oleju słonecznikowego i wystawieniu faktur potwierdzających sprzedaż towaru, wprowadził w błąd W. J., co do okoliczności związanych z realizacją transakcji, a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane na fakturach konto bankowe (...) Sp. z o.o., prowadzone w A. B., która to zapłata później została częściowo przelana na prywatne konto bankowe B. L., nie przekazał pokrzywdzonemu zakupionego towaru, czym działał na szkodę W. J., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 §1 kk.,

VI. w okresie od 5 do 9 lipca 2010 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zobowiązania, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w tym prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy (...) (...) T. B. w kwocie 263.672,74 zł, co stanowi mienie znacznej wartości, w ten sposób, że po uprzednim zawarciu umowy sprzedaży pomiędzy (...) Sp. z o.o. a firmą (...) (...) 144 ton cukru białego i wystawieniu faktur VAT potwierdzających sprzedaż towaru, wprowadził w błąd T. B., co do okoliczności związanych z możliwością realizacji transakcji, a po uzyskaniu zapłaty za towar nie przekazał pokrzywdzonemu zakupionego cukru, czym działał na szkodę T. B., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 §1 kk.,

VII. w bliżej nieustalonym dniu, nie później, niż 14 lipca 2010 roku we W., podrobił w celu użycia, jako autentyczny dokument w postaci rezygnacji A. S. (1) z pełnienia funkcji prezesa zarządu (...) Sp. z o.o., datowanej na dzień 11 lipca 2010 roku w ten sposób, że podpisał się na tym dokumencie, jako A. S. (1), podrabiając jego podpis, a następnie dokument ten został złożony w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej VI Wydział Gospodarczy KRS, jako załącznik do formularza KRS – Z3 w dniu 14 lipca 2010 roku, tj. o czyn z art. 270 §1 kk.

a nadto

B. L.- syna P. i A. z d. M.,

ur. (...) we W., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od 6 do 27 sierpnia 2010 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zobowiązania, jako pełnomocnik Zakładu Produkcyjno – Handlowego (...) Sp. z o.o., wspólnie i w porozumieniu z K. Ś. (1) oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właściciela firmy (...) w kwocie 317 520 zł, co stanowi mienie znacznej wartości, w ten sposób, że po uprzednim zawarciu opracowanej na wniosek (...) Sp. z o.o. umowy sprzedaży Zakładem Produkcyjno – Handlowym (...) sp. z o.o. reprezentowanym przez P. T. (1) a (...) na

sprzedaż 400 000 litrów oleju słonecznikowego i wystawieniu faktur potwierdzających sprzedaż towaru, uczestniczył we wprowadzeniu w błąd W. J., co do okoliczności związanych z realizacją transakcji, a po uzyskaniu zapłaty za towar na wskazane na fakturach konto bankowe prowadzone w A. B. na rzecz (...) Sp. z o.o., które zostało otwarte przez P. T. (1) na polecenie B. L., nie przekazał pokrzywdzonemu zakupionego towaru, czym działał na szkodę W. J., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 §1 kk.

I uznaje K. Ś. (1) za winnego tego, że w okresie od 9 marca 2010 roku do 16 sierpnia 2010 roku we W. kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przestępstw powszechnych związanych z wyłudzeniem środków pieniężnych od podmiotów gospodarczych, w skład, której wchodziły inne ustalone i nieustalone osoby, tj. występku z art. art. 258 § 3 kk. i za to na podstawie art. 258 § 3 kk. wymierza karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II uznaje K. Ś. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt. II i III części wstępnej wyroku występku eliminując z opisu czynu zawartego w pkt. III fragment „ustaloną osobą, będącą prezesem zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.” i uzupełniając opisy czynu II i III poprzez dodanie fragmentów, że dopuścił się ich działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz ustalając, że w zakresie czynu II działał na szkodę i wyrządził szkodę spółce (...) (...) w wysokości 44160, 00 Euro tj. występku z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 65 kk. i przyjmując, że przestępstw tych dopuścił się w warunkach ciągu na podstawie art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 3 kk. i art. 65 kk. oraz art 91§ 1 kk. wymierza karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności a na podstawie art. 33§ 2 kk. grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) zł.;

III na podstawie art. 46 §1 kk. zobowiązuje K. Ś. (1) do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 63 348,00 zł. na rzecz firmy (...) solidarnie z osobami zobowiązanymi do naprawienia szkody wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie IIIK 239/12,

IV na podstawie art. 415 § 4 kpk. zasądza od K. Ś. (1) na rzecz spółki (...) (...) 44 160, 00 (czterdzieści cztery tysiące sto sześćdziesiąt) Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2010r. do dnia zapłaty zastrzegając, że oskarżony w zakresie kwoty głównej odpowiada solidarnie z osobami zobowiązanymi do naprawienia szkody wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie IIIK 239/12,

V uznaje K. Ś. (1) za winnego zarzucanych mu w pkt IV i VI części wstępnej wyroku występku uzupełniając ich opisy poprzez dodanie fragmentów, że dopuścił się ich działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz ustalając, że w zakresie czynu IV działał na szkodę i wyrządził szkodę spółce (...) (...) w wysokości 102 644, 00 Euro a czynem VI działał na szkodę wyrządził szkodę spółce (...) (...) w kwocie 66 240, 00 Euro tj. występku z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk. i w zw. z art. 65 kk., i przyjmując, że dopuścił się ich w ciągu na podstawie art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk. w zw. z art. 65 kk. oraz art. 91§ 1 kk. wymierza karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§ 2 kk. grzywnę w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) zł.;

VI na podstawie art. 46 §1 kk. zobowiązuje K. Ś. (1) do naprawienia szkody poprzez zapłatę 102 644, 00 (sto dwa tysiące sześćset czterdzieści cztery) Euro na rzecz spółki (...) (...) oraz 66 240, 00 (sześćdziesiąt sześć tysięcy dwieście czterdzieści) Euro na rzecz spółki (...) (...) solidarnie z osobami zobowiązanymi do naprawienia szkody wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie IIIK 239/12,

VII uznaje K. Ś. (1) za winnego zarzucanego mu w pkt VII części wstępnej wyroku czynu z tym, że ustala, że przestępstwo zostało popełnione w okresie od 1 do 14 lipca 2010r. tj. występku z art. art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk. wymierza karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII uniewinnia K. Ś. (1) od czynu zarzucanego mu w pkt V części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części ustalając, że wynoszą one 1/7 całości kosztów przypadających od tego oskarżonego na podstawie art. 632 pkt 2 kpk. obciążając Skarb Państwa;

IX na podstawie art. 91§ 2 kk. orzeka wobec K. Ś. (1) karę łączną w wymiarze 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) zł.;

X uznaje B. L. za winnego tego, że działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w zamiarze, aby inne osoby dokonały czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że w okresie od 6 do 27 sierpnia 2010 roku we W., udzielił pomocy w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości spółki (...) (...) w kwocie 79 380, 00 Euro, w ten sposób, że jako pełnomocnik Zakładu Produkcji – Handlowego (...) Sp. z o.o., działając wspólnie i w porozumieniu z prezesem Zarządu tej spółki udostępnił sprawcom dane (...) Sp. z o.o. oraz jej rachunek bankowy, a następnie po uzyskaniu zapłaty za zamówiony przez pokrzywdzonego towar, który nie został dostarczony w postaci 400 000 litrów oleju słonecznikowego na wskazane na fakturach konto bankowe prowadzone w A. B. dla (...) Sp. z o.o., doprowadzili do wypłaty tych pieniędzy, czym działał na szkodę (...) G. (...) (...) tj. przestępstwa z art. 18§3 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 294 §1 kk. oraz w zw. z art. 12 kk. i za to na podstawie art. art. 19§1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 294 §1 kk. wymierza karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§ 2 kk. grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) zł.;

XI na podstawie art. 46§1 kk. zobowiązuje B. L. do naprawienia szkody poprzez zapłatę 79 380, 00 (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt) Euro na rzecz spółki (...) (...) solidarnie z osobą zobowiązaną do naprawienia szkody wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie IIIK 239/12,

XII na podstawie art. 69§1 kk. w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona B. L. na okres 5 (pięć) lat próby;

XIII na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza K. Ś. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania od 14 września 2012 r. do 10 września 2013 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

XIV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. I. kwotę 2656, 80 zł. (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt sześć zł. i osiemdziesiąt groszy) brutto tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej B. L.;

XV na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt. 4 i 5 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od K. Ś. (1) i B. L. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe z tym, że od K. Ś. (1) ustalając, że wynoszą one 6/7 całości kosztów przypadających od niego, w tym wymierza im opłaty K. Ś. (1) w kwocie 2000, 00 (dwa tysiące) złotych a B. L. w kwocie 1100 (tysiąc sto) złotych.

Sygn. akt. III K 129/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej Sąd dokonał następujących ustaleń:

W styczniu 2010r. K. Ś. (1), który przedstawił się, jako pełnomocnik inwestora zainteresowanego kupnem spółki (...), sp. z o.o. skontaktował się z P. J.. Spotkali się w celu ustalenia warunków zakupu. Następnie doszło do drugiego spotkania, na którym byli obecni M. S. (1), P. J. i K. Ś. (1).

W tym samym czasie K. Ś. (1) zaproponował A. S. (1), żeby formalnie to on nabył udziały i został prezesem spółki (...) sp. z o.o. z wynagrodzeniem 8.000 – 10.000 zł miesięcznie, na co A. S. (1) się zgodził.

Dowód:

- zeznania P. J. – k.557-558, 2731-2733, 3608-3609,

- zeznania M. S. (1) – k. 567-569, 2670-2684, 3609

- częściowo zeznania A. S. (1) k. 457-459, 880-881, 914-916, 1759-1764, 1983-1984, 2076-2081, 2665-2666, 3681-3683

9 marca 2010r. P. J. i P. W. zbyli całość udziałów w spółce (...) sp. z o.o. A. S. (1). Cenę nabycia udziałów określono na kwotę 61.000 zł. Właściciele przejęli środki trwale spółki, jako część wynagrodzenia za zbycie udziałów, natomiast pozostałą kwotę tj. 20.000 zł zapłacili w gotówce obecny przy podpisywaniu umowy K. Ś. (1).

Tego samego dnia A. S. (1) działając w imieniu (...) sp. z o.o. udzielił pełnomocnictwa K. Ś. (1) do podejmowania wszelkich działań oraz składania i przyjmowania wszelkich oświadczeń woli związanych z zarządzaniem spółki w tym m.in. zawierania umów, dokonywania i przyjmowania płatności oraz do występowania przed wszystkimi organami, instytucjami i urzędami w imieniu spółki. W związku z powyższym K. Ś. (1), jako pełnomocnik protokolarnie odebrał wszystkie dokumenty i pieczętę sp. z o.o. (...) i nimi dysponował.

Dowód:

- umowa zbycia udziałów – k. 70-73, 368-369

- protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z załącznikami – k. 370-374

- dokumenty z akt rejestrowych – k. 1845-1883

- pełnomocnictwo – k. 53-55, 1073-1075

- protokół przekazania pieczętek k. 571

- zeznania P. J. – k.557-558, 2731-2733, 3608-3609,

- zeznania M. S. (1) – k. 567-569, 2670-2684, 3609

- częściowo zeznania A. S. (1) – k. 457-459, 880-881, 914-916, 1759-1764, 1983-1984, 2076-2081, 2665-2666, 3681-3683

- zeznania P. W. – k. 555-556.

9 marca 2010r. odbyło się także Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...), podczas którego A. S. (1), jako jedyny wspólnik zgodnie z ustaleniami dokonanymi z K. Ś. (1) został powołany do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu. Po czym K. Ś. (1) złożył wnioski o wpisanie zmian do KRS oraz podpisał umowę wynajmu lokalu przy pl. (...) we W., jako siedziby spółki. Ponadto 12 kwietnia 2010r. A. S. (1) zgodnie z poleceniem K. Ś. (1), działając, jako prezes firmy (...), otworzył rachunek bankowy o numerze (...) w (...) Bank S.A. będąc jedyną osobą upoważnioną.

Dowód:

- częściowo zeznania A. S. (1) k. 457-459, 880-881, 914-916, 1759-1764, 1983-1984, 2076-2081, 2665-2666, 3681-3683

- protokoły Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z załącznikami – k. 59-61, 376-382, 386-387,
- umowa najmu k. 56-58
- umowa rachunku bankowego wraz z załącznikami – k. 784-802
- dokumentacja spółki k.1802-1883

Od czasu zakupu udziałów w spółce przez A. S. (1) W. B., prowadzący wcześniej księgowość (...) sp. z o.o. nie otrzymywał dokumentów księgowych i w konsekwencji nie prowadził księgowości spółki. W związku z powyższym nie otrzymując też wynagrodzenia dnia 5 maja 2010r. W. B. wypowiedział spółce umowę współpracy.

Dowód:

- zeznania W. B. – k. 2103-2104, 3717
- umowa i wezwanie do zapłaty k. 2105-211.

W okresie od 9 marca 2010r. do 16 sierpnia 2010r. działała grupa przestępcza mająca na celu popełnianie przestępstw polegających na wyłudzeniu pieniędzy. W skład grupy przestępczej wchodził: K. Ś. (1), który kierował grupą, J. W., M. L. (1), A. S. (1) i inne nieustalone osoby.

W grupie istniał podział ról, w dużej mierze wynikający ze stosunków osobistych i towarzyskich istniejących między nimi. Uczestnicy grupy realizując swoje zadania dokonali przestępstw poprzez:

- wyłudzenie pieniędzy w oparciu o działanie firmy (...) sp. z o.o. Firma przedstawiała oferty handlowe sprzedaży cukru, C. Coli, oleju słonecznikowego oraz napojów energetycznych R. B.. J. W. podający się za A. S. (1) i K. Ś. (1) spotykali się z potencjalnymi kontrahentami w wynajętych na godzinach pomieszczeniach biurowych i ustalili szczegóły transakcji. O tym, że zakup udziałów w spółce (...) na S. miał służyć popełnianiu wyłudzeń przy użyciu tego podmiotu świadczy fakt, że od czasu zakupu udziałów przez S. spółka nie prowadziła działalności gospodarczej i nie składała deklaracji podatkowych. Ponadto udziały zostały zakupione na osobę (S.), którą K. Ś. (1) znał jak sam wyjaśnił 3 tygodnie a ponadto spółka była zadłużona i jak wyjaśnił K. Ś. „nie obawiałem się, że on (S.) sprzeda wcześniej udziały w spółce, ponieważ ona była tak zadłużona, że raczej nie znalazłby się chętny” k. 2222
- wynajęte pomieszczenia na spotkania z kontrahentami były zaaranżowane w taki sposób, żeby sprawiać wrażenie, że należą do spółki, a nadto, że spółka jest rzetelną firmą poprzez wywieszenie na drzwiach napisu z nazwą spółki a na ścianach certyfikatów rzetelności;
- umowy, które były podpisywane zawierały informację w stopce, że „Niniejsza umowa została opracowana na wniosek (...) Sp. z o.o. przez Kancelarię Adwokacką (...) z siedzibą (...) (...)- (...) W..”, co miało wywołać u kontrahentów przeświadczenie o bezpieczeństwie transakcji i rzetelności dokumentów;
- kontrahenci zamawiali towar, za który płacili z góry na podstawie wystawianych faktur VAT, byli zapewniani, że zamówienie jest realizowane, w przypadku ich wątpliwości otrzymywali podrobione dokumenty przewozowe i celne (...), świadczące o realizacji transakcji;
- sposób zorganizowania wyłudzenia był znany i omawiany przez K. Ś. (1) i J. W., a szczegóły były poruszane podczas kolejnych spotkań z kontrahentami;
- członkowie grupy kontaktowali się za pomocą kart telefonicznych pre-paid, bez rejestracji abonenta oraz adresów internetowych zarejestrowanych w kafejkach internetowych;
- kontakt telefoniczny poszczególni członkowie grupy mieli z K. Ś. (1), który kierował grupą. To on, bowiem namówił S. i L. do wzięcia udziału w grupie i wydając im polecenia a jednocześnie nadzorując ich działania zabezpieczył

dwie spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. do przestępczego procederu poprzez zakup udziałów w spółce (...) i utworzenie (...) spółki (...). To oskarżony także polecił założenie rachunków dla spółek, na które wpływały pieniądze od pokrzywdzonych, po czym polecał dokonywanie wypłat i sam je odbierał od osób wypłacających;

- zadaniem J. W. było organizowanie i uczestniczenie w spotkaniach z kontrahentami, na których podawał się za prezesa spółki (...) Izba (...), przedstawiciela firm (...), lub przedstawiciela firmy (...);

- zadaniem M. L. (1) było pełnienie funkcji prezesa (...) Izby (...) oraz użyczenie pozostałym członkom grupy przestępczej rachunków bankowych w (...) S.A. (...) Bank S.A., a następnie wypłata pieniędzy uzyskanych od pokrzywdzonych i przekazywanie ich K. Ś. (1),

- zadaniem A. S. (1) było pełnienie za wynagrodzeniem funkcji prezesa (...) Izby (...) za pomocą, której dokonywano wyłudzeń oraz użyczenie pozostałym członkom grupy przestępczej firmowego rachunku bankowego w (...) Bank S.A., do którego był wyłącznie upoważniony, a następnie wypłata pieniędzy uzyskanych od pokrzywdzonych i przekazywanie ich bezpośrednio K. Ś. (1) lub pośrednio za pośrednictwem rachunku bankowego M. L. (1).

Dowód:

- częściowo zeznania A. S. (1) k. 457-459, 880-881, 914-916, 1759-1764, 1983-1984, 2076-2081, 2665-2666, 3681-3683

- częściowo zeznania M. L. (1) – k. 991-995, 1909-1921, 1998-2006, 3774-3776

- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860, 3194-3195, 3478-3481

- informacje op kom i oględziny oraz analizy k. 503, 504-505, 506, 600-608, 609-610, 611-612, 613-616, 1080-1184, 1185-1385, 1386-1586, 1587-1747, 1934-1939, 1940-1945, 1975-1977, 1985-1988, 1989, 1993-1994, 1995-1996, 2012-2068, 2069.

W opisany sposób wskazane osoby działając wspólnie i w porozumieniu w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem następujące podmioty:

I. C. P. (...) M. G.

23 czerwca 2010 r. M. G., prowadzący C. P. (...) z siedzibą K. na S. zajmująca się pośrednictwem handlowym w zakupie i sprzedaży towarów, otrzymał e-mail od (...) z informacją o firmie (...) sp. z o.o. zajmującej się sprzedażą cukru. W e-mailu wskazano osobę do kontaktów: M. Ż., numery telefonów oraz adres e-mail: (...) pl. (...) będąc zainteresowany zakupem cukru wysłał na wskazany adres e-mail - zapytanie ofertowe.

29 czerwca 2010r. do firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą przy pl. (...) lok. 222 we W., która zajmowała się wynajmowaniem biur na godziny przyszło trzech mężczyzn, w tym K. Ś. (1) i J. W., który przedstawił się, jako Ż.. Wynajęli oni wszystkie cztery wolne pomieszczenia biura przy pl. (...). Następnie mężczyźni ci umieścili przed drzwiami wejściowymi do biura szyld z nazwą firmy (...) sp. z o.o. a ponadto rozwiesili różne certyfikaty mające świadczyć o rzetelności spółki.

W tym dniu tj. 29 czerwca 2010r. M. G. z N. H. zainteresowani zakupem cukru przyjechali do W.. W rozmowie telefonicznej osobą, podającą się za M. Ż. zostali poinformowani, że umowę sporządza ich prawnik z Kancelarii Adwokackiej (...). Następnie M. G. i N. H. udali się na ul. (...). Przed hotelem (...) spotkali się z osobą, podającą się za M. Ż., który zaprowadził ich do biura znajdującego się przy pl. (...), I piętro, pokój (...). W biurze J. W. podający się za A. S. (1) prezes (...) sp z o.o. oświadczył, że sprzedają produkty spożywcze. Na spotkaniu uzgodniono zawarcie umowy na 96 ton cukru oraz, że kontrakt oraz faktury M. G. otrzyma pocztą e-mail.

Dowód:

- zeznania M. G. – k. 23-29, 917-918, 2857-2860, 3197-3199, 3481-3483

- zeznania N. H. – k. 919-920, 2854-2856, 3199-3200,3593-3595
- częściowo zeznania A. S. (1) k. 457-459, 880-881, 914-916, 1759-1764, 1983-1984, 2076-2081, 2665-2666, 3681-3683
- zeznania A. M. – k. 656-659, (tablica pogładowa k. 551-552),912-913, (...)- (...), (...)
- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860,3194-3195, 3478-3481
- faktura k. 50, 51 (dot. wynajmu biura)

Po otrzymaniu przez M. G. dokumentów w tym faktur zadzwonili do niego mężczyźni podający się za Ż. i S. z informacją, że na fakturach jest podany zły numer rachunku bankowego oraz, że wysłali e-mailem prawidłowy numer rachunku, jednak pokrzywdzony zażądał wówczas wystawienia poprawionych faktur z właściwym numerem rachunku.

Po tym jak M. G. otrzymał poprawione faktury w dniu 6 lipca 2010r. dokonał przelewem zapłaty kwoty 44.160 Euro, na rachunek bankowy o nr (...) w (...) Bank S.A., należący do firmy (...) sp. z o.o., do którego wyłącznie upoważniony był A. S. (1). Wskazana kwota po przewalutowaniu została zaksięgowana w dniu 9 lipca 2010r. Następnie w okresie od 12 do 14 lipca 2010r. na polecenie K. Ś. (1) A. S. (1) dokonał wypłaty całej kwoty i przekazał pieniądze oskarżonemu Ś..

Dowód:

- zeznania M. G. – k. 23-29,917-918,2857-2860, 3197-3199, 3481-3483
- zeznania N. H. – k. 919-920, 2854-2856, 3199-3200,3593-3595
- częściowo zeznania A. S. (1) k. 457-459, 880-881, 914-916, 1759-1764, 1983-1984, 2076-2081, 2665-2666, 3681-3683
- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860,3194-3195, 3478-3481
- dowody dostawy – k. 31-34, 142-145,314-317, 282-285,
- listy przewozowe – k. 35-36, 138-141,210-213, 278-281
- wydruk korespondencji – k. 37, 94-107,112-113, 123-125,167- 182, 234-250,
- pismo dot. zmiany rachunku k. 265
- faktury VAT – k. 42-45, 108-111, 114-117,183-186,256-259 po korekcie w zakresie numeru rachunku k. 118-122, 193-197, 261-265,
- protokół wizji lokalnej – k. 46-49,
- zestawienie transakcji na rachunku Sp. (...) k. 779-783
- umowa sprzedaży cukru – k.179-182, 247-250
- potwierdzenie wpłat – k. 126-137,198-209, 266-278.

M. G. zaniepokojony brakiem dostawy cukru zadzwonił do osoby podającej się za A. S. (1), który faksem przesłał dokumenty przewozowe i celne (...) oraz zapewniał, że samochody stoją na granicy, zobowiązał się, że wskaże numery telefonów do kierowców.

M. G. wówczas rozważał możliwość wycofania płatności z banku. Zadzwonił do Kancelarii Adwokackiej (...) i zapytał o umowę na dostawy cukru. A. Ś. wskazała mu numer telefonu do K. Ś. (1), który w rozmowie telefonicznej powiedział,

że zna A. S. (1), Ż. i firmę (...). K. Ś. (1) zapewnił M. G., że współpracuje z A. S. (1) wiele lat i jest to człowiek honorowy. M. G. nie poszedł do banku wycofać płatności, po tym jak K. Ś. (1) zapewnił, że wszystko będzie w porządku. Następnie A. S. (1), Ż. i K. Ś. (3) nie odbierali telefonów.

Wówczas pracownik firmy (...) skontaktował się z firmą Zakład Produkcyjny Cukrownia (...) i ustaliła, że dokumenty (...) są sfałszowane. Następnie pracownik ten zadzwonił do firm spedycyjnych wskazanych na listach przewozowych – (...) sp. jawna (...), gdzie ustalił, że ta firma nigdy nie współpracowała z (...) Izbą (...).

Dowód:

- zeznania M. G. – k. 23-29,917-918,2857-2860, 3197-3199, 3481-3483

- zeznania N. H. – k. 919-920, 2854-2856, 3199-3200,3593-3595

- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860,3194-3195, 3478-3481.

Firma (...) S.A., która posiada Zakład Produkcyjny Cukrownia (...) oraz firma (...) sp. jawna, zajmująca się transportem międzynarodowym nigdy nie współpracowały z (...) sp. z o.o.

Dowód:

- zeznania K. C. – k. 660-661

- zeznania G. T. – k. 662-664, 3692.

II. (...) M. P.

W czerwcu 2010r. M. H. (1) poznał M. L. (1) z K. Ś. (1). Z uwagi na fakt, że rachunek bankowy w M. Bank spółki (...) został zajęty przez komornika K. Ś. (1) zaproponował M. L. (1), żeby udostępnił swój prywatny rachunek bankowy oraz aby na jego nazwisko założyć spółkę (...) sp. z o.o. i założyć firmowy rachunek bankowy. K. Ś. (1) obiecał 20.000 zł, za to, że M. L. (1) będzie wypłacał pieniądze z konta i mu przekazywał, na co M. L. (1) zgodził się.

Następnie 21 czerwca 2010r. M. L. (1) założył rachunek bankowy o nr (...) w (...) S.A.

W dniu 28 czerwca 2010r. K. Ś. (1) wysłał SMS do M. L. (1) o treści "Notariusz S. S. (3) adres: ul. (...), V piętro W., Jutro o g. 12.000 zakładasz spółkę (...). On umowę dostał ode mnie mailem. Wszystko na przelew. Zrób też wzór podpisu prezesa zarządu czyli Twój".

Po czym w dniu 29 czerwca 2010r. M. L. (1) podpisał akt założycielski spółki (...) sp. z o.o. M. L. (1) został jednocześnie prezesem zarządu tej spółki, ale nie wiedział, czym miała zajmować się firma. W dniu 8 lipca 2010r. M. L. (1), działając, jako prezes firmy (...) założył rachunek bankowy w (...) S.A. o nr (...).

Dowód:

- częściowo zeznania M. L. (1) – k. 991-995, 1909-1921, 1998-2006, 3774-3776

- zeznania M. H. (1) – k. 1076-1078, 3731-3733

- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860,3194-3195, 3478-3481

-umowa spółki i dok rejestrowe k. 814-834, 1806-1829;

- informacja banku (...) k. 803-804 i banku (...) k. 1005-1009,

- umowa rachunku wraz z załącznikami – k. 805-844, 835-847

- protokół oględzin wydruku z zawartości pamięci telefonu – k. 1936-1939, 1940-1945

Na początku lipca 2010r. Firma (...), zajmująca się pośrednictwem handlowym, otrzymała kilka zapytań od firm holenderskich i niemieckich dotyczących zakupu dużej ilości napojów C. – cola oraz R. B.. Właścicielka firmy (...) zamieściła zapytanie na portalu (...) i po kilku dniach skontaktowała się z nią osoba podająca się za J. B. - przedstawiciela firmy (...) sp. z o.o. J. B. poinformował, że jego firma zajmuje się handlem paliwami i cukrem, a część zapłaty otrzymują w barterze w postaci napojów C. – cola oraz R. B., które odsprzedają po niskich cenach. J. B. wytłumaczył M. P., że napoje będą trafiały bezpośrednio z (...) do wskazanych przez nią odbiorców. Po ustaleniu ilości towaru zażądał on pełnej przedpłaty za towar na trzy dni przed dostawą w wysokości 64.130,22 zł. Drugim pracownikiem, z którym rozmawiała M. P. była osoba podająca się za M. Ż.. Z adresu e-mail „(...)” M. P. otrzymała dokumenty firmy (...), w tym podrobione dokumenty w postaci Certyfikatów z Krajowego Rejestru Długów. Następnie po tym jak wyraził zgodę na zakup towarów otrzymała e-mail z fakturą pro – forma na kwotę 64.130, 22 zł.

Dowód:

- zeznania M. P. – k. 402-410,
- faktura VAT – k. 427
- umowy agencyjne – k. 428-439
- wydruk korespondencji – k. 421-426, 448-453.

Po otrzymaniu faktury 12 lipca 2010r. M. P. dokonała zapłaty kwoty 63.348 zł na rachunek o nr (...) należący do firmy sp z o.o. (...) Izba (...), do którego upoważniony był M. L. (1).

W okresie od 13 do 14 lipca 2010r. M. L. (1) wypłacił 63 000 zł. z rachunku firmy i przekazał K. Ś. (1). Za realizację wypłat otrzymał w sumie 10.000 zł oraz pieniądze na zakup biletów lotniczych.

Dowód:

- zeznania M. P. k. 402-410,
- częściowo zeznania M. L. (1) k. 991-995, 1909-1921, 1998-2006, 3774-3776
- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860, 3194-3195, 3478-3481
- potwierdzenie przelewu k. 440
- zestawienie operacji na rachunku k. 845-847.

M. P. wysłała kurierem do W. podpisaną umowę pośrednictwa pod wskazany adres firmy. Towar nie dotarł do odbiorcy w Holandii, a osoba podająca się za J. B. przestała odbierać telefony i odpisywać na e-mail.

Dowód:

- zeznania M. P. k. 402-410.

Od 26 października 2005r. (...) sp. z o.o. była Klientem Krajowego Rejestru Długów. (...) sp. z o.o. nie przystąpiła do programu (...) Firma, a tym samym nie miała żadnych możliwości do otrzymania, czy też samodzielnego wystawienia sobie Certyfikatu Rzetelności..

Dowód:

- zeznania M. M. k. 572-57.

III. T. B. (...)

J. W., który znał T. B. prowadzącego T. B. (...) z wcześniej przeprowadzonej transakcji ponownie przyjechał do O. z 25 kilogramowym workiem cukru. T. B. zlecił w laboratorium badanie cukru, po czym gdy cukier okazał się być dobrej jakości w drugiej połowie czerwca 2010r. T. B. ponownie spotkał się z J. W. w O.. Wówczas J. W. przyjechał na spotkanie razem z nieustalonym mężczyzną oraz K. Ś. (1), który przekazał T. B. pełnomocnictwo w formie aktu notarialnego do działania w imieniu firmy (...) sp.z o.o. która miał mu sprzedać cukier

Dowód:

- zeznania T. B. – k. 1039-1044, 2772-2774, 2775-2776, 3567-3569

- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860, 3194-3195, 3478-3481.

5 lipca 2010r. T. B. pojechał na spotkanie do W.. Na ul. (...) spotkał się z J. W., który zawiózł go na ul. (...) do wynajętego biura. Na spotkaniu oprócz J. W. byli K. Ś. (1), mężczyzna podający się za A. S. (1) oraz tłumacz. Ustalili warunki dotyczące transportu cukru i ceny. T. B. miał dokonać zapłaty, gdy otrzyma od J. W. informację, że transport jest załadowany. Dwa pierwsze transporty miały dotrzeć w dniu 12 lipca 2010r. K. Ś. (1) wysłał z adresu e-mail: (...) numery rejestracyjne samochodów, które miały przewieźć towar. Wcześniej tym samym adresem e-mail K. Ś. (1) przesyłał wypis z KRS firmy (...) sp. z o.o., informując o tym telefonicznie. J. W. kontaktował się z T. B. z adresu e-mail: (...)

T. B. wpłacił w dniu 8 lipca 2010r. kwotę 22.080 Euro oraz w dniu 12 lipca 2010r. kwotę 44.160 Euro łącznie 66.240 Euro. Wpłat dokonał za pośrednictwem (...) na rachunek o nr (...) w M. Bank, prowadzony dla firmy (...) sp. z o.o., do którego był upoważniony A. S. (1).

A. S. (1) dokonał wypłaty w gotówce części kwoty i przekazał ją K. Ś. (1). A. S. (1) nie mógł szybko wypłacić całej sumy, gdyż musiałby wcześniej zamówić w banku tak dużą ilość gotówki, dlatego K. Ś. (1) polecił mu przelać pieniądze na wskazany przez niego rachunek. W dniu 14 lipca 2010r. A. S. (1) zgodnie z poleceniem K. Ś. (1) przelał kwotę 249.599 zł na prywatne konto M. L. (1) w banku (...) SA o nr (...). M. L. (1) wypłacił pieniądze i przekazał je K. Ś. (1).

Dowód:

- zeznania T. B. k. 1039-1044, 2772-2774, 2775-2776, 3567-3569

- częściowo zeznania A. S. (1) k. 457-459, 880-881, 914-916, 1759-1764, 1983-1984, 2076-2081, 2665-2666, 3681-3683

- częściowo zeznania M. L. (1) k. 991-995, 1909-1921, 1998-2006, 3774-3776

- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860, 3194-3195, 3478-3481

- faktury VAT – k.1045-1046,

- potwierdzenia wpłat – k. 1047-1048

- wydruk korespondencji – k. 1049-1072,

- zestawienie transakcji rachunku bankowego (...) sp. z o.o. – k. 779-783,

- zestawienie transakcji rachunku M. L. k. 942-943,

- umowa rachunku M. L. k. 944-946,

- zestawienie wypłat wraz dokumentami wypłat – k. 933-941, 958-962

- zestawienie wypłat z rachunku M L. k. 976-981, 1005-1012.

K. Ś. (1) w okresie od 1 do 14 lipca 2010r. po tym jak A. S. (1) odmówił wypłacania pieniędzy z rachunku spółki (...) podrobił podpis A. S. (1) na dokumencie „rezygnacja z pełnienia funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z 11 lipca 2010 r.” po czy złożył go w (...) w VI Wydziale Gospodarczym KRS, jako załącznik do formularza KRS –Z3 w dniu 14 lipca (...), chcąc, aby w jego miejsce została wpisana inna osoba.

Dowód:

- opinia z zakresu badań graficzno – porównawczych podpisów k. 2137-2179
- oświadczenie- rezygnacja z pełnienie funkcji Prezesa Zarządu – k. 3235-3235b
- częściowo zeznania A. S. (1) k. 457-459, 880-881, 914-916, 1759-1764, 1983-1984, 2076-2081, 2665-2666, 3681-3683
- częściowo wyjaśnienia K. Ś. (1) k. 2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860, 3194-3195, 3478-3481.

IV. (...) (...)

J. P. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) z siedzibą na terenie C., polegającą na hurtowym handlu na terenie E.. Po spotkaniu we W. z J. W., podającym się za A. S. (1) i uzgodnieniu z nim wszystkich warunków umowy, w dniu 3 sierpnia 2010r. zamówił towar w postaci napojów firmy (...) od firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W..

Następnie J. P. otrzymał faktury, na których został podrobiony podpis A. S. (1), po czym 6 sierpnia 2010r. dokonał zapłaty kwoty 51.322 Euro, 9 sierpnia 2010r. kwoty 5.000 Euro a w dniu 11 sierpnia 2010r. dokonał zapłaty kwoty 46.322 Euro tj. łącznie 102.644 Euro. Wszystkich wpłat dokonał na rachunek bankowy o nr (...) w A. Bank podany na fakturach a należący do G. K., który przedmiotowy rachunek otworzył 30 lipca 2010r.

Towar miał zostać dostarczony do P. do dnia 10 sierpnia 2010r. jednak nie został dostarczony. J. P. kontaktował się z podającym się za A. S. (1) J. W. oraz inną osobą, których nr telefonu wcześniej otrzymał (tj. 669 230 448 i 665 861 348) i został zapewniony, że mają opóźnienie, ale towar na pewno dotrze do dnia 12 sierpnia 2010r.

W tym okresie tj. od 2 sierpnia 2010r. do 10 sierpnia 2010r. K. Ś. (1) (nr tel. (...)) był w kontakcie telefonicznym z numerem (...)

(13 połączeń i 2 smsy). Analiza połączeń K. 2023- 2024).

Całość kwoty z rachunku nr (...) w A. B. została wypłacona przez G. K. w dniach 10 sierpnia 2010r. i 11 sierpnia 2010r. oraz w okresie od 13 do 16 sierpnia 2010r. osobiście bądź przy użyciu karty bankomatowej.

W dniu 12 sierpnia 2010r. J. P. zadzwonił do firmy (...), gdzie uzyskał informację, że towar będzie dostarczony za 30 minut. Następnie J. P. próbował dzwonić na posiadane numery telefonów, ale numery były nieczynne.

Dowód:

- umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego – k. 848-854
- zestawienie transakcji za okres od 30.07.2010r. do 16.08.2010r. k. 855-859,
- zeznania J. P. (...) – k. 314-318, 3535-3537
- umowa z dnia 10 sierpnia 2010r. – k. 319-321,
- potwierdzenia wpłat – k. 324-326,
- faktury VAT – k. 322-323,

- umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego – k.848-854),
- zestawienie transakcji za okres od 30.07.2010r. do 16.08.2010r. k 855-859.

Ponadto część członków grupy dokonała przestępstwa na szkodę

(...)

Firma (...) sp. z o.o. wynajmowała od firmy (...) Sp. z o.o. jedno pomieszczenie biurowe w okresie od 1 stycznia 2010r. do 31 maja 2010r. i od 1 sierpnia 2010r. do 31 października 2010r. W imieniu firmy (...) z o.o. działał P. T. (1), jako prezes zarządu oraz B. L., jako pełnomocnik.

Dowód:

- zeznania E. R. – k. 513-514, 3607-3608
- umowy najmu na czas nieokreślony – k. 519-521, 532-534
- pełnomocnictwo – k. 522
- odpis z KRS – k. 523-528, 537-542,
- zaświadczenie REGON – k. 529,536
- dokumentacja spółki k. 3160-3168.

P. T. (1) (brat żony B. L.) w imieniu Zakładu Produkcyjno – Usługowo – Handlowego (...) spółka z o.o. w obecności B. L. założył w dniu 5 sierpnia 2010r. w A. B. rachunki o numerze (...) oraz pomocniczy w walucie Euro nr (...). P. T. (1) upoważnił do korzystania z rachunków B. L., jako pełnomocnika.

Dowód:

- umowa o świadczenie usług bankowych z dnia 5 sierpnia 2010r. z załącznikami k. 1012-1034. 2114-2120,

W. J. prowadził firmę (...) s.r.o. z siedzibą na terenie C. w zakresie skupu i sprzedaży artykułów spożywczych. W dniu 6 sierpnia 2010r. otrzymał ofertę od nieustalonej osoby podającej się za P. T. (1) prezesa Zarządu Zakładu Produkcyjno – Usługowo – Handlowego (...) sp. z o.o., z propozycją sprzedaży towaru w postaci oleju słonecznikowego.

Zainteresowany ofertą 12 sierpnia 2010r. W. J. spotkał się z J. W., podającym się za P. T. (1) we W. w wynajętym biurze przy ul. (...), gdzie ustalili warunki umowy.

Spotkanie odbyło się w biurze (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) lok. (...) we W., która zajmowała się wynajmowaniem biur na godziny. Biuro wynajął J. W., który przedstawił się nazwiskiem T. i podał, że jest przedstawicielem firmy (...) sp. z o.o. oraz zapłacił z góry. Wynajął jedno pomieszczenie na dwa dni. Uzyskał także zezwolenie na wywieszenie na drzwiach biura szyldu firmy (...).

23 sierpnia 2010r. W. J. otrzymał na e-mail projekt umowy, który po podpisaniu odesłał. Następnie otrzymał tę umowę podpisaną nazwiskiem T.. Zgodnie z umową W. J. zakupił 400 000 oleju słonecznikowego, po czym zostały wystawione dwie faktury. W. J. miał najpierw zapłacić połowę wartości jednej faktury tj. kwotę 79.380 Euro, co uczynił 27 sierpnia 2010r. Wpłaty dokonał na podane na fakturach konto firmy (...) w A. Bank o numerze (...). Poinformował o tym telefonicznie i uzyskał informację, że towar zostanie dostarczony do siedziby firmy w dniu 31 sierpnia 2010r. Pomimo upływu terminu nie dostarczono towaru.

Wpłacone pieniądze na rachunek M. po przewalutowaniu w dniu 27 sierpnia 2010r. na rachunek o numerze (...) w kwocie 304 342, 92 zł. zostały niezwłocznie rozdysponowane w wyniku, czego na rachunku spółki powstał debet utrzymujący się do kwietnia 2012r.

28 sierpnia P. T. (1) dokonał przelewu kwoty 151 500 ,00 zł. na rzecz R. W. i a 30 sierpnia 2010r. kwoty 74 018, 92 zł na rzecz J. T. (1) (siostry żony B. L.).

Tego samego dnia J. T. (1) po otrzymaniu kwoty 74 018, 92 zł na swój rachunek dokonała przelewu w kwocie 73 000 zł. Na rzecz B. L., przy czym jako tytuł na poleceniu przelewu zostało wpisane „zadatek na dom” oraz wypłaciła w bankomacie 1000 zł. Zapisy wypełniające rubryki polecenia przelewu kwoty 73000 zł. o treści „B. L. (...)-(...) D. (...) J. T. (1) (...)-(...) B. ul. (...) zadatek na dom” z rachunku J. T. (1) na swój wypełnił osobiście B. L. (k. 3245-3255.

B. L. w okresie od 30 sierpnia 2010r. po wpływie kwoty 73000 zł. na jego rachunek dokonał do 18 września 2010r. wypłaty pieniędzy i wykorzystał je dokonując płatności kartą.

Dowód:

- zeznania M. S. (2) – k. 653-655, 925-926, 2098-2100, 3608
- zeznania W. J. - ojciec k. 461-465, 2768, 3591-3592,
- zeznania W. J.- syn k. 3592-3593
- zeznania A. F. – k.592-594
- umowa sprzedaży – k. 466-469
- potwierdzenie wpłaty – k. 470-471
- faktury VAT – k. 472-473
- zaświadczenie o numerze REGON – k. 474,
- zaświadczenie o numerze NIP – k. 475,
- wydruk korespondencji – k. 477-494, z adresu olejolejeu@o2.pl
- historia rachunku k. 2121-2136, 2878-2886,
- dokumenty dot. operacji na rachunku M. k. 2911-2959
- informacja dot. rachunku J. T. (1) i jego historia k. 2809-2817,
- historia rachunku B. L. k. 3037-3045,
- historia rachunku bankowego k. 1035-1036,
- dokumenty dot. rachunku i wypłat k. 3042-3048,
- opinia z zakresu badan graficzno porównawczych k. 3060-3096, 3245-3255,

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 3 lipca 2013r.

J. W. został skazany za:

- przestępstwo z art. 258 §1 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- za ciąg przestępstw z art. 286 §1 kk i 270 § 1 kk. w zw. z art. 11§2 kk i 12 kk i 65 §1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy roku pozbawienia wolności,

- za ciąg przestępstw art. 286 §1 kk i 294 § 1 kk w zw. i 12 kk i 65 §1 kk na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono mu karę łączna 4 lat pozbawienia wolności.

M. L. (1) został skazany za:

- przestępstwo z art. 258 §1 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo art.18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk 12 kk i 65 §1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za które wymierzono mu karę łączna 1 roku pozbawienia wolności, oraz zakaz zajmowania jakichkolwiek stanowisk w spółkach prawa handlowego na okres 3 lat

A. S. (1) został skazany za:

- przestępstwo z art. 258§1 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art.18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i 294 §1 kk. w zw. i 12 kk i 65 par.1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono mu karę łączna 2 lat pozbawienia wolności oraz zakaz zajmowania jakichkolwiek stanowisk w spółkach prawa handlowego na okres 3 lat

G. K. został skazany za:

- za przestępstwo z art.18§3 kk w zw. z art. 286 §1 kk i 294 §1 kk. w zw. i 12 kk. na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Ponadto wyżej wskazanym wyrokiem Sąd orzekł solidarny obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46 kk przez skazanych:

- W. i S. na rzecz C. P. (...) 44 160, 00 Euro i T. B. (...) 66240, 00 Euro,

- W. i L. na rzecz S. M. P. kwoty 63 348, 00 zł.

- W. i K. na rzecz (...) (...) 102 644, 00 Euro

oraz przez W. na rzecz (...) G. (...) 79 380, 00 Euro.

Dowód:

- odpisy wyroku Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego k. 3615-3680.

K. Ś. (1) ma 33 lata, wykształcenie wyższe prawnicze, jest rozwiedziony i nie posiada dzieci. Był adwokatem jednak został skreślony z listy na własny wniosek. Oskarżony nie jest upośledzony umysłowo ani chory psychicznie i tempore criminis nie miał on zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem i nie zachodzą wobec niego warunki przewidziane w art. 31 § 1 i 2 k.k. Podczas pobytu w areszcie oskarżony cieszył się dobrą opinią tj. nie był karany dyscyplinarnie natomiast wielokrotnie był wyróżniany nagrodami regulaminowymi.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna – k. 2889-2893,

- dane osobowe k. 3478 i 3341,

- opinia o tymczasowo aresztowanym k. 3401-3402.

B. L. ma (...), wykształcenie wyższe, z zawodu inżynier budownictwa lądowego, jest żonaty i ma sześcioro dzieci w wieku (...). Jedno dziecko jest niepełnosprawne i wymaga stałej opieki stąd żona oskarżonego nie pracuje i otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny oraz pomoc finansową z (...). Do 13 marca 2013r oskarżony prowadził działalność gospodarczą na terenie Niemiec a od 2 kwietnia 2013r. prowadzi działalność gospodarczą w kraju jednak z uwagi na kryzys branży budowlanej nie ma zleceń.

Dowód:

- dokumenty k. 3429-3448,
- dane osobowe k. 3478 i 3343
- dokumentacja lekarska dot. dzieci k.3174-3192.

K. Ś. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do winy. Wyjaśnił, że ufał Ż., bo wiedział, że ten z B. zrobił już wcześniej interes. Wyjaśnił, że wszystkie wypłacane pieniądze przekazał Ż. oraz, że było ustalone, że po opłaceniu wszystkiego Ż. weźmie połowę tego, co zostanie a on, S. i L. drugą połowę do podziału. Oskarżony wyjaśnił ponadto, że potwierdził telefonicznie w rozmowie z H., że (...) sp. z o.o. istnieje, że osobą, która podpisuje umowy w imieniu spółki jest rzeczywiście ten sam człowiek, który występuje w KRS. Oskarżony wyjaśnił, że nie zna osób o nazwiskach T., K. i L..

Podczas przesłuchania w dniu 20 marca 2013r. przyznał się do winy w zakresie czynu z art.. 270 §1 k.k. w pozostałym zakresie nie przyznając się

Podczas rozprawy oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do stawianych mu zarzutów poza jednym z art. 270 §1 kk. Wyjaśnił, że w przypadku czynów zarzucanych w punkcie 2, 3 i 6 a/o, kiedy to on odbierał pieniądze wszyscy, którzy mu je przekazywali wiedzieli, z jakich transakcji one pochodzą. Natomiast w przypadku czynu z punktu 4 i 5 a/o było inaczej. Wyjaśnił, że W. koordynował bardzo jego działania mówił, co ma robić i m. in. zlecił mu przygotowanie umowy i zastrzegł, żeby w dole tej umowy widniał napis sporządzono czy opracowano w kancelarii adwokackiej mojej mamy. Jak wyjaśnił taki wzór umowy przekazał W. w formie elektronicznej. Podczas przesłuchania A. S. (1) oświadczył, że nie pamięta czy zapłacił 5 tys. S. za to, że został prezesem, ale potwierdził, że jakieś wynagrodzenie mogło wchodzić w grę. Potwierdził także, że prosił S. o wypłatę pieniędzy z banku oraz przelanie na konto oraz, że wszystko, co wypłacił S. przekazał jemu a on W.. Potwierdził także, że to on dysponował dokumentacją spółki oraz że namawiał A. S. (1) do zeznawania nieprawdy w toku postępowania przygotowawczego.

(wyjaśnienia K. Ś. (1) k.2218-2231, 2701-2705, 2772-2774, 2854-2856, 2857-2860,3194-3195, 3478-3481)

B. L. przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. W toku rozprawy oskarżony złożył wyjaśnienia podając, że nie przyznaje się do popełniania zarzucanego mu czynu wyjaśnił, że z osób wymienionych w akcie oskarżenia i zawnioskowanych świadków zna jedynie J. T. (1) i P. T. (1) oraz nie zna pokrzywdzonej firmy zarzucanym mu czynem firmy. Wyjaśnił, że, od kiedy Prezesem M. został T. na nim spoczywały wszystkie obowiązki związane ze spółką. Przyznał jednak, że gdy T. otworzył konto w A. banku zaproponował mu, aby był pełnomocnikiem do konta. W związku z tym, że T. miał mu przelać pieniądze kazał mu zrobić przelew na J. T. (1), po czym on wypełnił dla niej przelew i J. T. (1) przelała pieniądze na jego konto tj. 74 tys. wyjaśniając, że była to kwota za sprzedaż domu.

(wyjaśnienia B. L. k. 3109-3111, 3480-3481)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach w postaci zeznań osób pokrzywdzonych i osób związanych lub reprezentujących pokrzywdzone podmioty. Zeznania złożone w trakcie postępowania przygotowawczego przez M. P. a w przypadku M. G. (1), J. P. W. J. - ojca, W. J. – syna, N. H. i T. B. w trakcie postępowania przygotowawczego i podczas

rozprawy znajdują potwierdzenie w dokumentacji zgromadzonej w sprawie i w ocenie Sądu są w pełni wiarygodne. Sąd oparł się także na dokumentacji w postaci: opinii biegłych, wydruków prowadzonej korespondencji, potwierdzeń przelewów, dokumentów bankowych, informacji operatorów sieci komórkowych, protokołów oględzin telefonów komórkowych, protokołów zatrzymania osób oraz protokołów przeszukania pomieszczeń, które to dowody podczas rozprawy nie były kwestionowane przez strony. Relacje pokrzywdzonych i osób reprezentujących pokrzywdzone podmioty wespół z wyżej wymienionymi dowodami w ocenie Sądu tworzą logiczną i w pełni wiarygodną wersję wydarzeń naświetlając schemat dokonywanych wyłudzeń. Mając na uwadze powyższe argumenty, jako wiarygodne Sąd ocenił także zeznania M. P., która nie została przesłuchana podczas rozprawy, co jednak w ocenie Sądu nie było konieczne. Wyżej wymieniona, bowiem nie miała bezpośredniego kontaktu ze sprawcami a jedynie telefoniczny i e-mailowy. Stąd biorąc pod uwagę, że wszystkie okoliczności przez nią podane w odczytanych zeznaniach znajdują potwierdzenie w dokumentach a nadto jej zeznania nie były kwestionowane podczas rozprawy Sąd ocenił jej zeznania, jako wiarygodne.

Świadkowie wyżej wymienieni przedstawili okoliczności popełnienia przestępstw. Ponadto w trakcie przesłuchania M. G., N. H. i J. P. potwierdzili, że świadek J. W. na spotkaniach z nimi podawał się za A. S. (1), natomiast W. J. potwierdził, że J. W. na spotkaniu z nim przedstawił się nazwiskiem T..

Ponadto M. G. zeznał, że gdy chciał wycofać płatność z banku zadzwonił do K. Ś. (1), który powiedział, że „zna A. S. (1), Ż. i firmę (...). „K. Ś. (1) zapewnił M. G., że współpracuje z A. S. (1) wiele lat i jest to człowiek honorowy.” Po tej rozmowie tj. po tym jak K. Ś. (1) zapewnił, że wszystko powinno być w porządku M. G. nie poszedł do banku wycofać płatności.

Odnośnie dokonania wyłudzenia na szkodę firmy (...) (...) Sąd dokonał ustaleń również w oparciu o zeznania świadka K. C. z firmy (...) S.A. (właściciela Zakład Produkcyjnego Cukrownia (...)), która podała, że jej firma nigdy nie współpracowała z (...) sp. z o.o. oraz świadka G. T. zajmującego się transportem międzynarodowym, który podał, że jego firma również nigdy nie współpracowała z (...) sp. z o.o. Należy dodać, że świadkowie ci, jako osoby obce dal stron nie mieli żadnego interesu w zeznawaniu nieprawdy.

Sąd ocenił, jako wiarygodne także zeznania E. R., A. F., M. S. (2) i A. M. – pracownicy firm zajmujących się wynajmowaniem biur na godziny. Świadek M. S. (2) rozpoznała J. W., jako tego, który wynajmował pomieszczenia biurowe dla firmy (...) i przedstawił się nazwiskiem T., natomiast A. M. rozpoznała K. Ś. (1), jako osobę, która płaciła za wynajem pomieszczeń biurowych dla firmy (...). A. M. ponadto zeznała: „przyszło trzech mężczyzn (wśród nich był K. Ś. (1)), którzy chcieli wynająć na godziny wszystkie cztery w tamtym czasie dostępne pomieszczenia biurowe.(...) Jeden z tych mężczyzn przedstawił się, jako Ż. imienia nie pamiętam. Drugi mężczyzna przedstawił się imieniem A. nazwiska nie pamiętam. (...) odniosłam wrażenie, że mężczyźni ci chcieli stworzyć pozory, że są właścicielami całego biura, ponieważ przed drzwiami wejściowymi powiesili szyld z nazwą firmy (...) sp. z o. o” (k. 656-659). W ocenie Sądu świadek ten nie miał żadnego interesu w zeznawaniu nieprawdy i jej zeznania są w pełni wiarygodne. Relacje tego świadka w ocenie Sądu niezbiacie świadczą, o tym, że K. Ś. (1) od początku wiedział, iż W. podaje się za inne osoby oraz że inne działania grupy takie jak wynajem biur na dni, stworzenie wrażenia, że w biurze jest siedziba spółki, wywieszenie na ścianach certyfikatów jak i umieszczenie na projekcie umowy stopki z nazwa Kancelarii Adwokackiej miało na celu uwiarygodnienie spółki (...) i wprowadzenie w błąd pokrzywdzonych, co do możliwości realizacji oferowanych dostaw towaru.

Przy ustalaniu stanu faktycznego, Sąd, jako wiarygodne ocenił także zeznania P. W. i P. J. byłych właścicieli (...) sp. z o.o. oraz M. S. (1) byłego prezesa tej spółki, którzy w sposób spójny przedstawili okoliczności zbycia udziałów w spółce. Podobnie Sąd ocenił w zeznania W. B., który prowadził księgowość firmy (...) sp. z o.o. i zeznał, że tylko do marca 2010r. otrzymywał dokumenty z tej firmy, a w dniu 5 maja 2010r. wypowiedział umowę współpracy, co jednoznacznie wskazuje, że spółka nie prowadzi już od marca 2010r. legalnej działalności gospodarczej a jedynie służyła, jako podmiot do dokonywania wyłudzeń.

Sąd ocenił, jako wiarygodne zeznania M. M., który podał, że (...) sp. z o.o. nie przystąpiła do programu (...) Firma, a tym samym nie miała żadnych możliwości do otrzymania, czy też samodzielnego wystawienia sobie Certyfikatu Rzetelności.

Nie wniosły nic istotnego do sprawy zeznania przesłuchanych podczas rozprawy świadków tj: N. B., Ł. S., K. K. i E. W. a ponadto ujawnione podczas rozprawy zeznania świadków: A. H., J. M., A. W., K. M., A. H., J. D., A. B. i P. P. (4). Zeznania wskazanych świadków nie odnosiły się bezpośrednio do przedmiotu niniejszej sprawy.

Oceniając zeznania A. S. (1) Sąd miał na względzie, że podczas pierwszych przesłuchań w sprawie przedstawiał on nieprawdziwą, stworzoną na potrzeby sprawy, wersję wydarzeń. W tym zakresie Sąd ocenił te zeznania za niewiarygodne. A. S. (1) w trakcie przesłuchania w dniu 14 listopada 2011r. podał, że jego wcześniejsze wyjaśnienia są wersją, którą ustalił razem z K. Ś. (1) po popełnieniu przestępstw, zanim został zatrzymany. Tą okoliczność potwierdził sam oskarżony K. Ś. (1) wskazując :”...poprosiłem S., by, gdyby został zatrzymany, pominął mnie w swoich wyjaśnieniach”. tym samym pierwsze relacje A. S. (1) nie stanowiły podstawy dla dokonanych ustaleń faktycznych.

Sąd ocenił za wiarygodne te zeznania A. S. (1), w których opisał jak K. Ś. (1) zaproponował mu żeby został prezesem spółki (...) oraz wyjaśnienia, w których wskazał, że założył rachunek bankowy w M. Bank, gdzie wpływały środki od pokrzywdzonych, które następnie wypłacał i przekazywał K. Ś. (1). Na wiarę zasługują także te zeznania, w których A. S. (1) zaprzeczył, że podpisywał faktury (...) sp. z o.o., czy wynajmował dla spółki biura oraz te, w których podał, że nie wie nic o firmie (...), ani o tym, że zrzekł się funkcji prezesa w (...) sp. z o.o. i były to działania K. Ś. (1), żeby wypłacać pieniądze z konta z obejściem jego osoby. Zeznania A. S. (1), w tym zakresie, znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w dokumentacji bankowej i częściowo w wyjaśnieniach K. Ś. (1), który przyznał, że A. S. (1) na jego polecenie dokonywał wypłat z rachunku bankowego spółki. Natomiast Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom K. Ś. (1), że to A. S. (1) przyszedł do niego i prosił o znalezienie spółki z koncesją. W tym zakresie Sąd ocenił, jako wiarygodne relacje A. S. (1), że była to inicjatywa K. Ś. (1).

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jednoznacznie świadczy o tym, że to K. Ś. (1) organizował przestępczy proceder i kierował poczynaniami innych członków grupy. Stąd A. S. (1) jedynie figurował, jako prezes spółki, a nie zajmował się faktycznie jej działalnością, tj., gdyż wszystkie istotne czynności wykonywał K. Ś. (1). On wykonywał jedynie polecenia K. Ś. wypłacając pieniądze z banku. A. S. (1), pomimo, iż formalnie był prezesem zarządu w spółce nie był dopuszczony do udziału w spotkaniach z pokrzywdzonymi a J. W. się za niego podawał. Wynikało to z tego, że nie wyglądał reprezentacyjnie. (K. Ś. (1) wyjaśnił, bowiem, że: „Ustaliliśmy, że obecność A. S. (1), który nie zna się na handlu cukrem i nie jest osobą o reprezentacyjnym wyglądzie, nie jest konieczna”.

Dokonując oceny wiarygodności zeznań G. K. należy stwierdzić, że jego zeznania nie wniosły nic istotnego do sprawy. Sąd dał wiarę jego zeznaniom, co do samego faktu wpływu środków na jego rachunek, co wynika z dokumentacji bankowej. Sąd jednak nie dał mu wiary, co do okoliczności założenia rachunku w banku jak i wypłaty i przekazywania środków z tego rachunku. Oceniając zeznania G. K. w tym zakresie Sąd uznał, że w świetle zasad doświadczenia życiowego podane przez niego okoliczności założenia rachunku, wyrażenia zgody na udostępnienie rachunku na prośbę znajomego R. Z. są niewiarygodne. Wskazuje na to zbieżność czasowa tj. założenie rachunku bankowego tuż przed wpływem na ten rachunek środków od pokrzywdzonej spółki, niezwłoczna wypłata pieniędzy w gotówce jak i dalsza historia tego rachunku tj. brak środków.

Dokonując oceny zeznań J. W. generalnie Sąd nie dał im wiary albowiem są niekonsekwentne, nielogiczne i sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym. W ocenie Sądu jego relacje składane w toku sprawy, gdy występował, jako podejrzany a potem oskarżony były jedynie prostą linią obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej. Podczas rozprawy przeciwko K. Ś. świadek ten natomiast zasłaniał się niepamięcią i unikał odpowiedzi na pytania, podtrzymując odczytane mu jego wcześniejsze relacje w sprawie. O tym, że jego relacje były jedynie linią obrony polegającą na negowaniu niekorzystnych dla niego faktów świadczą jego zeznania, w których zaprzeczył, że podawał się za M. Ż., J. B., A. S. (1) czy pracownika M. T. - pozostają one, bowiem w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonych jak i z wyjaśnieniami K. Ś. (1). K. Ś. (1), podał, bowiem, że J. W. w jego obecności przedstawiał się innymi nazwiskami,

co koresponduje z zeznaniami i M. G., N. H. i J. P., którzy zeznali, że J. W. na spotkaniach z nimi podawał się za A. S. (1) natomiast z zeznań W. J. wynika, że na spotkaniu z nim J. W. przedstawił się nazwiskiem T., co koresponduje z zeznaniami świadka M. S. (2) (z firmy (...) obsługi (...) sp. z o.o., która wynajmowała biura na godziny) a która rozpoznała go, jako tego, który wynajmował od niej pomieszczenia biurowe i zeznała, że przedstawił się nazwiskiem T..

Z tego samego powodu, jako niewiarygodne Sąd ocenił wersję J. W., że spotkał się z prezesem (...) sp. z o.o. o nazwisku (...), który zaproponował mu współpracę polegającą na pośrednictwie handlowym, ale nie był to A. S. (1). Wyjaśnienia te stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami K. Ś. (1), który opisywał swoje spotkania z J. W. i zaprzeczył, żeby spotykali się z A. S. (1) albo osobą o nazwisku S..

J. W. umniejszał swoją rolę i próbował wykazać, że posłużył, jako pośrednik w zbyciu towaru w ramach legalnie prowadzonej działalności gospodarczej. Relacje tego świadka w tym zakresie są mało logiczne, niespójne, sprzeczne tak z zasadami doświadczenia życiowego, jak i z wnioskami wypływającymi w sposób konsekwentny z innych, przeprowadzonych w sprawie dowodów co czyni je niewiarygodnymi.

Sąd ocenił, jako wiarygodne zeznania M. L. (1) w zakresie, gdy podał on, jak przez znajomego M. H. (1) poznał K. Ś. (1), co potwierdzili obaj wskazani świadkowie. Zeznał on, że K. Ś. (1) zaproponował o mu interes, który miał polegać na tym, że ma sobie otworzyć konto osobiste w (...) i w M., że będą na te konta transfery pieniężne. K. Ś. (1) obiecał mu 20.000 zł za to, że będzie wybierać pieniądze z konta i przekazywał mu. Świadek zeznał, że wyraził zgodę i założył konta. Następnie zaczęły wpływać na to konto duże sumy. Ś. informował go, że wpłyną kwoty, dodatkowo miał usługę (...) o stanie konta. Te zeznania zasługują na wiarę albowiem znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym – dokumentacji bankowej oraz częściowo wyjaśnieniach K. Ś. (1).

Sąd dał także wiarę jego zeznaniom, co do faktu, że po krótkim czasie Ś. powiedział, że muszą zrobić manewr polegający na założeniu spółki. Jak zeznał wszystkie czynności wykonywał Ś., tj. umówił oskarżonego z notariuszem, u którego podpisał był akt założycielki spółki (...). Zeznał także, że oskarżony ze Ś. udał się do telefonii komórkowej O. i pobrał na tą firmę 5-6 telefonów, które zabrał Ś., które jak można wnioskować służył członkom grupy do komunikowania się.

Świadek nie potrafił podać, jakie transakcje zostały przeprowadzone w związku z firmą (...). Podał, że założył konto firmowe w (...) i Banku (...), do których był wyłącznie upoważniony. Na te konta wpływały duże sumy, a procedura wypłacania ich była taka sama jak z konta prywatnego w (...). Za realizację tych wypłat jak podał dostał w sumie od Ś. kwotę 10.000 zł.

Świadek podał także, że Ś. korzystał z kafejki internetowej do wysyłania faktur albo innych dokumentów związanych z różnymi transakcjami. Świadek opisał jak był ze Ś. w kafejce, gdy Ś. odbierał na adres internetowy dokument, drukował fakturę, uprzednio zmieniał tylko daty i cyfry, podbijał pieczętkami, też pieczętką (...) Izby (...). Ponadto Świadek ten zeznał, że Ś. zawsze miał przy sobie kilka pieczętek i jak opieczętował faktury skanował je, zapisywał folder i wysyłał je.

Sąd nie dał wiary zeznaniom M. L. (1), w których wskazał, że był przekonany, że pieniądze wpływające na jego konta pochodzą z legalnych transakcji. Pomimo, że K. Ś. (1) wyjaśnił, że tak mówił M. L. (1), trzeba wskazać, że okoliczności sprawy wskazują, że miał on świadomość przestępczej działalności. Jego odmienne relacje w tym zakresie, w których M. L. (1) zapewnia, że myślał, iż pieniądze pochodzą z legalnych interesów były przyjętą przez niego linią obrony w toczącej się przeciwko niemu sprawie mającą na celu umniejszenie jego roli i znaczenia.

Dokonując ustaleń częściowo Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego K. Ś. (1) jednakże w części, kiedy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 270 §1 kk polegającego na podrobieniu podpisu A. S. (1) na dokumencie złożonym w Sądzie oraz w części, w jakiej złożył wyjaśnienia opisujące jego współdziałanie z W. oraz kierowanie działaniami L. i S..

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom tego oskarżonego, w których zaprzeczył jakoby miał świadomość, że kontrahenci zostaną oszukani. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są niekonsekwentne i sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego i całkowicie niewiarygodne. Ponadto jego wyjaśnienia w tym zakresie są sprzeczne ze

zgrupowanym materiałem dowodowym. Co więcej dokładna analiza wyjaśnień K. Ś. pozwala na dokonanie oceny, że działania, które podejmował od samego początku miały na celu dokonanie oszustw. Należy przytoczyć w tym miejscu kilka zachowań i wypowiedzi oskarżonego, które o tym świadczą.

Po pierwsze oskarżony doprowadził do sytuacji, że Prezesem (...) sp. z .o. został A. S. (1) jak wykazało postępowanie osoba, która nie miała zamiaru prowadzić działalności gospodarczej a miał być jedynie figurantem – słupem. Świadczy o tym fakt, że S. wykonywał jedynie polecenia oskarżonego w zakresie podejmowanych czynności w tym wypłat pieniędzy z rachunku spółki. Fakt ten potwierdza wypowiedz oskarżonego odnośnie tego, że S. nie był obecny podczas spotkania z pokrzywdzonymi tj. B. i G.. Oskarżony w tym zakresie wyjaśnił, że: „ustaliliśmy, że obecność S., który nie zna się na handlu cukrem i nie jest osobą o reprezentacyjnym wyglądzie nie jest konieczna”.

Po drugie jak sam wyjaśnił „W. w mojej obecności na różnych spotkaniach podawał się zarówno za B. jak i Z.. Za pierwszym razem na spotkaniu z B. w C. podał się za kogoś innego. (K 2705). A zatem skoro na spotkaniach z tymi osobami nie było S., jako Prezesa Sp. (...) a za niego podawała się inna osoba nie może budzić wątpliwości zamiar oskarżonego oszukania pokrzywdzonych. Wprawdzie podczas rozprawy próbował przekonać Sąd, że nie miał świadomości oszukiwania pokrzywdzonych, ale jest to całkowicie niewiarygodne.

Kolejną kwestią wynikającą z wyjaśnień oskarżonego a potwierdzającą zamiar oszustwa jest jego stwierdzenie: „ustaliliśmy z Ż., że to ja przygotuje wzór umowy o współpracy a także żeby to profesjonalnie wyglądało, że u dołu umowy będzie adnotacja o przygotowaniu umowy przez kancelarie adwokacką mojej mamy. (k. 2224). Oczywiście, bowiem jest, że tak sporządzona umowa jak i obecność samego oskarżonego przedstawianego, jako prawnika uwiarygodniła sprawców wobec pokrzywdzonych co wprost wynika z ich zeznań.

Zamiar oszustwa ze strony oskarżonego potwierdzają także fakty dotyczące wynajmu lokalu, w którym doszło do spotkania z kontrahentami G. i B.. Jak bowiem wyjaśnił oskarżony: „Ż. powiedział, że potrzebne jest miejsce spotkania. Ja mu powiedziałem, że są firmy, które wynajmują biura na godziny. On znalazł takie miejsce w budynku Rondo (...). Gdy ja tam przyjechałem on już tam był. Porozwieszał na ścianach jakieś certyfikaty”.(k. 2225) Jak wynika z relacji pokrzywdzonych były to certyfikaty dot. sp. (...), jako rzetelnej firmy itp. A zatem K. Ś. (1) dokładnie znając sytuację firmy wiedział, że jest to celowe wprowadzanie w błąd pokrzywdzonych. Co więcej jak wyjaśnił: „G. zwrócił uwagę, że znajdowaliśmy się pod innym adresem, niż ten wpisany w KRS. Ja mu wytłumaczyłem, że (...) sp. z o.o. ma gdzie indziej siedzibę rejestrową, a w miejscu spotkania jest biuro spółki”. (k. 2225-2226).

Nie budzi także wątpliwości zamiar oszukania przez oskarżonego firmy (...) reprezentowanej przez M. P. albowiem jak wyjaśnił „gdy konto w M. banku zostało zablokowane przez komornika, prowadzącego egzekucję (...) Ja wówczas za pośrednictwem kolegi M. H. (2) poznałem się z M. L. (1). Wymyśliłem, bowiem, że trzeba stworzyć spółkę kłona na rachunek, której wpłyną pieniądze od kupujących. Wiedziałem, bowiem, że z przelewem zagranicznym na rachunek prywatny może być problem. L. zgodził się udostępnić swoje prywatne konto oraz na to, aby na jego nazwisko została założona spółka. W ten sposób powstała (...) sp. z o.o. Z aktem założycielskim szybko założono nam konto w (...) i w M.” (k. 2226).

A właśnie na rachunek tej spółki pieniądze wpłaciła M. P. reprezentująca firmę (...). W tej sytuacji wyjaśnienia oskarżonego złożone podczas rozprawy o braku świadomości, że pokrzywdzeni zostaną oszukani jest jedynie nieudolną linią obrony sprzeczną ze zgrupowanym materiałem dowodowym w tym cytowanymi wyżej wyjaśnieniami.. To, że jest to linia obrony pośrednio potwierdza jego stwierdzenie, że „Ja próbowałem wszystkiego, aby być w tej sprawie pominięty” (k. 2230). Należy dodać, że jak wynika z wyjaśnień oskarżonego to także on przygotowywał dokumenty w tym umowę i fakturę dla firmy (...), podobnie jak poprzednio oczywiście z adnotacją w stopce, że sporządzono ją w kancelarii adwokackiej. Potwierdzają to jego wyjaśnienia: „Ż. powiedział, że potrzebuje fakturę pro forma na 60 parę tysięcy zł. dla firmy (...). Chodziło o to abym ja sporządził umowę na tym samym wzorze, co wcześniej tylko ze zmianą kontraktowanego towaru. Miałem też przygotować dokumenty (...). Ja nie pamiętam czy ja sam wysłałem te dokumenty do kontrahenta czy wysłałem je najpierw Ż.. Tego samego dnia kwota od firmy (...) wpłynęła na konto (...)konto (...) sp. z o.o. było wówczas nadal zajęte”. (k. 2227)

Zamiar oszukania pokrzywdzonych przez oskarżonego potwierdza wreszcie postępowanie z otrzymanymi pieniędzmi. Jak wyjaśnił K. Ś.: „L. ze swojego konta w M. i konta (...) w (...) a S. z konta (...) w M. wypłacali później pieniądze od G., B. i firmy (...) - do wyczerpania zapasów. Przynosili je do mnie, bo żaden z nich nie znał Ż..(k. 2227).

W świetle przeprowadzonych dowodów nie budzi także wątpliwości sprawstwo i wina K. Ś. w zakresie czynu na szkodę (...) (...) J. Paliczki. Analiza całokształtu okoliczności sprawy pozwoliła Sądowi na dokonanie oceny, że K. Ś. kierując grupą dopuścił się także tego przestępstwa. Świadczą o tym następujące fakty;

- po pierwsze fakt, że umowa została zawarta przez (...) sp. z o.o. a zatem podmiot, który pośrednio zarządzał oskarżony i to on dysponował dokumentami spółki, tak jak przy innych przypisanych mu przestępstwach. Wprawdzie pokrzywdzona spółka przelewy zrobiła na rachunek nr (...) w A. Bank należący do G. K., ale wynikało to z faktu, że rachunek (...) sp. z o.o. był zajęty przez komornika,

- po drugie został sporządzona umowa według wzoru podobnie jak poprzednich przypadkach ze stopką, że umowa została opracowana przez Kancelarię Adwokacką (...) na wniosek (...),

- po trzecie oskarżony K. Ś. w okresie zawierania tej umowy i dokonywania zapłaty przez pokrzywdzoną spółkę korzystając ze swojego telefonu o nr 502 559 922 był w kontakcie telefonicznym z nr tel. (...) podanym, jako kontaktowy do Sp. (...) pokrzywdzonemu i poprzez który to numer J. P. kontaktował się z podającym się za A. S. (1) J. W. i został zapewniony, że mają opóźnienie, ale towar na pewno dotrze do dnia 12 sierpnia 2010r. Kontakty te miały miejsce w okresie od 2 do 10 sierpnia 2010r. a było ich 13 i a ponadto wysłane były 2 wiadomości sms. (k.314, 2023-2024). Wszystkie te okoliczności w ocenie Sądu pozwalają ocenić, że także sprawstwo i wina oskarżonego K. Ś. (1) w zakresie tego przestępstwa nie budzi także wątpliwości.

Sąd nie dopatrył się natomiast dowodów powalających przypisać K. Ś. (1) popełnienie czynu na szkodę (...) G. (...). J.. Prokurator stawiając ten zarzut w uzasadnieniu jak i w głosie końcowym podczas rozprawy powołuje się na fakt, że na umowie był zapis, że została opracowana przez K.A. A. Ś. na wniosek (...) a ponadto na podobny mechanizm działania sprawców.

Argumenty te w ocenie Sądu nie są wystarczające. Żaden z przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków ani też żaden z oskarżonych w swoich wyjaśnieniach nie podał okoliczności mogących świadczyć o tym.

Wbrew temu, na co powołuje się oskarżyciel w przypadku tego przestępstwa inaczej niż w przypisanych oskarżonemu K. Ś. kontrahentem pokrzywdzonej spółki nie była sp. (...) ale inny podmiot tj. Zakład Produkcyjno Handlowy (...) sp. z o.o. reprezentowany przez P. T. (1) i na konto tego podmiotu pokrzywdzony wpłacił pieniądze. Postępowanie nie wykazało także, aby oskarżony znał osoby zarządzające tym podmiotem oraz aby kontaktował się z nimi. Wprawdzie tak jak przy popełnieniu innych oszustw tak i w tym przypadku na umowie z pokrzywdzoną spółką w stopce widniał zapis: „Niniejsza umowa została opracowana na wniosek (...) Sp. z o.o. przez Kancelarię Adwokacką (...) z siedzibą (...) (...), (...)-(...) W..”, jednak nie jest to wystarczający dowód sprawstwa oskarżonego albowiem inna osoba dysponując wzorem umowy w formie elektronicznej łatwo mogła przygotować taką umowa ze stopką o tej treści.

Kolejnym argumentem przemawiającym za uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia tego czynu jest czas działania, który wykracza poza okres popełnienia przypisanych mu czynów. I nawet, jeśli częściowo się zająć nie można jednoznacznie stwierdzić, że oskarżony K. Ś. kierował i współdziałał z grupą w zakresie tego przestępstwa. Stąd oceniając, że oskarżony „dysponując pośrednio” dwoma podmiotami sp. (...) i (...), nie miał żadnego racjonalnego powodu, aby szukać innej spółki do popełnienia tego przestępstwa.

Przypisując natomiast K. Ś. popełnienie przestępstwa z art. 270par.1 kk Sąd oparł się na zeznaniach A. S., opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego i częściowo na wyjaśnieniach K. Ś., który przyznał się do popełnienia tego przestępstwa wyjaśniając m. in. „Pamiętam, że podrobiłem podpis A. S. (1) na dokumencie z dnia 11.07.2010r. będącym rezygnacją z pełnienia funkcji prezesa Zarządu. (...)Zrobiłem to w trosce o ludzi, którzy przelali pieniądze

na konto (...) sp. z o.o. ponieważ A. S. (1) w pewnym momencie powiedział mi, że nie będzie wypłacał już pieniędzy z tego konta i zachowa je dla siebie” (k.. (...)).

Dokonując ustaleń w zakresie zarzutu stawianego B. L. należy zaznaczyć, niewątpliwie po przeprowadzeniu rozprawy materiał dowodowy w jego sprawie został znacznie ograniczony albowiem bardzo istotni świadkowie P. T. (1) i J. T. (1) będący osobami bliskimi dla oskarżonego skorzystali z prawa do odmowy składania zeznań. Stąd w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu Sąd bazował na zeznaniach pokrzywdzonego, zeznaniach osoby wynajmującej biuro dla sp. M., dokumentacji bankowej dotyczącej transakcji dokonanej przez pokrzywdzonego, dokumentacji zgromadzonej w sprawie w postaci dokumentacji spółki (...), historii rachunków spółki (...), historii rachunku J. T. (1) i rachunku oskarżonego. Ponadto Sąd oparł się na dowodzie w postaci polecenia przelewu z rachunku J. T. (1) na rachunek oskarżonego jak i opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego na tym przelewie. Wniosek z opinii biegłego był bardzo istotny, jeśli się zważy, że badanie pisma ręcznego na poleceniu przelewu z rachunku J. T. (1) na rachunek B. L. wypełnił sam oskarżony. Dokonując ustaleń w tym zakresie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom B. L., który nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania są niewiarygodne i sprzeczne z obiektywnym materiałem dowodowym w postaci w/wymienionych dowodów.

Dokonując ustaleń w zakresie właściwości i warunków osobistych K. Ś. Sąd ocenił jako wiarygodną opinię sądowo-psychiatryczną dotyczącą oskarżonego. Opinia ta została, bowiem sporządzona w sposób przejrzysty a tok rozumowania biegłych jest jasny i logiczny. Pomiędzy poszczególnymi częściami opinii nie ma sprzeczności a omówienie i wnioski są konsekwencją przedstawionego materiału. We wnioskach biegli psychiatry w sposób kategoryczny stwierdzili, że oskarżony, miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i zdolność pokierowania swoim postępowaniem. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że strony podczas przewodu sądowego po jej ujawnieniu nie zgłosiły zastrzeżeń, co do wniosków zawartych w opinii Sąd uznał, że opinia ta oraz wnioski w niej zawarte są w pełni wiarygodne.

Dokonując natomiast ustaleń w zakresie właściwości i warunków osobistych oskarżonych Sąd oparł się nadto na danych o karalności, dokumentacji lekarskiej oraz opinii z aresztu śledczego.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd uznał K. Ś. (1) za winnego tego, że: w okresie od 9 marca 2010 roku do 16 sierpnia 2010 roku we W. kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przestępstw powszechnych związanych z wyłudzeniem środków pieniężnych od podmiotów gospodarczych, w skład, której wchodziły inne ustalone osoby tj. J. W., M. L. (1) i A. S. (1) jak i nieustalone osoby, tj. występku z art. art. 258 § 3 kk.

Odnosnie oskarżonego K. Ś. Sąd, zgodnie z ustalonym w stanie stanem faktycznym, zmienił opis czynu wskazując, że oskarżony działał w grupie przestępczej kierując nią w okresie od 9 marca do 16 sierpnia 2010r., a nie jak wskazano w zarzucie do 27 sierpnia 2010r.

Zorganizowana grupa przestępcza jest ugrupowaniem, co najmniej trzech osób, mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstw, które nie musi posiadać trwałej rozwiniętej struktury oraz długofalowego programu działania – jak związek przestępczy, lecz charakteryzuje się elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról i ustalonym kierownictwem i w tym znaczeniu grupa taka jest czymś więcej niż tylko współsprawstwem (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 9 X 2000 r., II Aka 90/00, Biul. Prok. Apel. 2001, nr 11 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 7 XII 2000 r., II Aka 184/00, KZS 2001, nr 1). Nie jest jednak wymagana jakaś specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna, niezmienny skład, ani określony stopień zorganizowania, jak szczegółowe określenie zasad przynależności, staż członkowski, sankcje za wystąpienie przeciw dyscyplinie itd. Wystarczy wspólne planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, skoordynowany sposób działania. Zaś zwrot „mając na celu popełnianie przestępstw” wymaga, aby cel zorganizowanej grupy przestępczej albo związku nie ograniczał się do popełnienia jednego przestępstwa, lecz zakładał ich powtarzanie.

W niniejszej sprawie grupa przestępcza nie była ściśle sformalizowana. W grupie przestępczej była określona pozycja poszczególnych osób tworzących jej skład, wreszcie zaś, jej celem było popełnianie przestępstw polegających na wyłudzeniu pieniędzy przez zawieranie umów sprzedaży towarów, których po zapłacie ceny nie dostarczano do kontrahentów. Działanie członków grupy wykraczało poza działanie wspólnie i w porozumieniu. Grupa miała wewnętrzną strukturę, istniała hierarchia oraz zależność pomiędzy poszczególnymi jej członkami. Sprawcy mieli ustalony sposób działania, którego nie mógłby zrealizować bez wejścia w porozumienie także z innymi osobami.

Grupa miała wewnętrzną strukturę, istniała zależność pomiędzy poszczególnymi jej członkami. I tak K. Ś. (1) kierował działaniami grupy, tj. zorganizował podmioty gospodarcze, dzięki którym można było dokonać przestępstw, osoby, które w imieniu tych podmiotów działały na jego polecenie w tym wypłacały pieniądze za towar. Oskarżony dzwonił do członków grupy z informacją, co mają robić (kontakt telefoniczny poszczególni członkowie grupy mieli właśnie z K. Ś. (1), a on z resztą grupy).

Zadaniem J. W., w ramach grupy, było organizowanie i uczestniczenie w spotkaniach z kontrahentami, na których podawał się za prezesa spółki (...) Izba (...), przedstawiciela firm (...), lub przedstawiciela firmy (...).

Zadaniem M. L. (1) było pełnienie funkcji prezesa (...) Izby (...) oraz użyczenie pozostałym członkom grupy przestępczej rachunków bankowych w (...) S.A. (...) Bank S.A., a następnie wypłata pieniędzy uzyskanych od pokrzywdzonych i przekazanie ich K. Ś. (1).

Natomiast zadaniem A. S. (1) było pełnienie za wynagrodzeniem funkcji prezesa (...) Izby (...) za pomocą, której dokonywano wyłudzeń oraz użyczenie pozostałym członkom grupy przestępczej firmowego rachunku bankowego w (...) Bank S.A., do którego był wyłącznie upoważniony, a następnie wypłata pieniędzy uzyskanych od pokrzywdzonych i przekazanie ich K. Ś. (1) oraz częściowo przekazanie środków na rachunek bankowy M. L. (1).

Nie ulega wątpliwości, że wszystkie te osoby miały całkowitą świadomość swojej przestępczej działalności i roli, jaką zgodnie z tą działalnością mieli pełnić w grupie. Wszyscy zdawali sobie sprawę z przestępczego charakteru podjętych przez nich działań. A. S. (1) i M. L. (1) wiedzieli, że zaproponowane wynagrodzenie znacznie przewyższa kwoty, które mogliby zarobić legalnie, szczególnie, że mieli świadomość, iż pełnienie przez nich funkcji prezesów ma być jedynie pozorne.

Należy dodać, że aby danej osobie przypisać czyn z art. 258 k.k., niezbędne jest wykazanie nie tylko tego, że miała ona świadomość istnienia grupy przestępczej i zamiar działania w jej ramach, lecz również, że jako jej członek została zaakceptowana przez pozostałe tworzące tę grupę osoby, a już, co najmniej te, które decydować mogły o jej składzie osobowym. Tak było w niniejszej sprawie. O składzie osobowym grupy decydował K. Ś. (1) i on nie tylko znał wszystkich członków grupy, ale wyznaczał im zadania tj. kierował działaniami grupy.

Odnosnie czynów opisanych w punktach II. i III. części wstępnej wyroku Sąd uznał, że zachowania oskarżonego wyczerpały znamiona ciągu przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 65 § 1 k.k. Natomiast czyny opisane w punktach IV i VI. części wstępnej wyroku Sąd uznał, że wyczerpały znamiona ciągu przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Mając na uwadze, że oskarżony dopuścił się przestępstw opisanych w punktach IV i VI. w stosunku do mienia znacznej wartości Sąd zakwalifikował te czyny w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Działanie sprawcy, określone w art. 286 § 1 k.k., jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, sprowadza się do trzech wymienionych w tym przepisie sposobów: wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu, wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jeżeli chodzi o dwa pierwsze sposoby działania, to zawsze przy ich stosowaniu warunkiem zrealizowania skutku jest błąd po stronie pokrzywdzonego. Może to być błąd, co do osoby, błąd, co do rzeczy, błąd, co do zjawiska lub zdarzenia. W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością), zaś w przypadku wyzyskania błędu ta rozbieżność już istnieje, a sprawca nie koryguje jej,

lecz korzysta z tego błędu dla uzyskania przez siebie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji majątkowej (por. wyrok SN z 2 grudnia 2002 roku, IV KKN 135/00). Wprowadzenie w błąd może przejawiać się w najrozmaitszych formach. Może zostać dokonane słowem, pismem, gestem lub w jakikolwiek inny sposób. Może polegać na podjęciu przez sprawcę określonego działania, na przykład złożeniu określonego oświadczenia, dokumentów stwierdzających nieprawdę lub sfalszowanych.

Takie też działania podejmował oskarżony w niniejszej sprawie wprowadzając w błąd pokrzywdzonych, co zamiaru wykonania zobowiązań poprzez stwarzanie pozorów profesjonalności i rzetelności spółki (...). Działając z innymi członkami grupy oskarżony doprowadzał do zawarcia umów kupna – sprzedaży towarów, za które pokrzywdzeni dokonywali zapłaty przed wydaniem towaru, a następnie tego towaru nie otrzymywali. Przy (...) spółka (...), która była stroną tych transakcji nie prowadziła żadnej działalności, więc w dacie zawarcia umów o sprzedaży K. Ś. (1) działał z zamiarem wyłudzenia, bo wiedział, że spółka nie prowadzi działalności i żadnego towaru pokrzywdzonym nie dostarczy.

Oskarżony obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim, kierunkowym zarówno fakt wprowadzenia w błąd pokrzywdzonych, jak i rezultat swojego zachowania, którym w konsekwencji doprowadzał ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i co wykazał zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, wypełnienia tych znamion chciał. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia najmniejszych wątpliwości, co do tego, iż zachowanie oskarżonego sprowadzało się do wytworzenia w świadomości pokrzywdzonych fałszywego obrazu wycinka rzeczywistości i rozporządzenia mieniem w oparciu o tenże uświadomiony i zarazem nieprawdziwy obraz rzeczywistości.

Należy podkreślić, że oskarżony działał w ramach grupy przestępczej. Współsprawstwo nie oznacza, że wszyscy współdziałający uczestniczą fizycznie w każdej z czynności wykonawczych, realizujących znamiona przestępstwa. Sąd zważył, że dla kwalifikacji prawnej czynu popełnionego przez oskarżonego Ś. istotne jest to, że wiedział w popełnianiu przestępstwa wykonując swoje zadanie, wynikające z przyjętego planu (por. wyrok SA w Łodzi z 3 października 2006 roku, II AKa 139/06 oraz podobnie SA w Krakowie w wyroku z dnia 8 października 1992 r., II Ak 92/92).

Sąd uznał, że oskarżony K. Ś. (1) popełnił wskazane powyżej przestępstwa w warunkach art. 91 § 1 k.k. - 2 ciągów przestępstw, gdyż charakteryzują się one jednorodną kwalifikacją prawną. Sąd ponadto uzupełnił opisy czynów zarzuconych oskarżonemu o przepis art. 65 k.k., ponieważ oskarżony popełnił przestępstwa działając w zorganizowanej grupie.

Jednocześnie Sąd przypisał K. Ś. (1) popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Przepięstwo zwane fałszerstwem materialnym dokumentu, może polegać na jego podrobieniu, przerobieniu albo na używaniu, jako autentycznego dokumentu przerobionego lub podrobionego. Dokumentem – w rozumieniu kodeksu karnego – jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo, który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne” (art. 115 § 14 k.k.). Przez podrobienie dokumentu należy rozumieć sporządzenie przedmiotu, który ma imitować dokument autentyczny. Jak podniósł Sąd Najwyższy, podrobienie dokumentu polega na nadaniu pismu pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest (wyrok SN z 5.09.2000 r., w sprawie II KKN 569/97). Tym samym stwierdzić należy, iż podmiotowym znamieniem przestępstwa podrobienia dokumentu jest działanie sprawcy w celu użycia go, jako autentycznego. Jak wynika z dokonanych ustaleń K. Ś. podrobił dokument opisany w zarzucie a następnie użył go, jako autentycznego, przez co swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa.

Sąd na podstawie całokształtu materiału dowodowego uznał, B. L. za winnego tego, że działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w zamiarze, aby inne osoby dokonały czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że w okresie od 6 do 27 sierpnia 2010 roku we W., udzielił pomocy w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości spółki (...) (...) w kwocie 79 380, 00 Euro, w ten sposób, że jako pełnomocnik Zakładu Producyjno – Handlowego (...) Sp. z o.o., działając

wspólnie i w porozumieniu z prezesem Zarządu tej spółki udostępnił sprawcom dane (...) Sp. z o.o. oraz jej rachunek bankowy, a następnie po uzyskaniu zapłaty za zamówiony przez pokrzywdzonego towar, który nie został dostarczony w postaci 400 000 litrów oleju słonecznikowego na wskazane na fakturach konto bankowe prowadzone w A. B. dla (...) Sp. z o.o., doprowadził do wypłaty tych pieniędzy, czym działał na szkodę (...) G. (...) (...) tj. przestępstwa z art. 18§3 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 294 §1 kk. oraz w zw. z art. 12 kk.

Zgodnie z art. 18 § 3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji. Podstawą odpowiedzialności pomocnika jest ten czyn, do popełnienia, którego udzielił pomocy, a nie ten czyn, który został przez sprawcę głównego popełniony. Pomocnik, bowiem popełnia własne przestępstwo w granicach swojego zamiaru, niezależnie czy i jakie przestępstwo popełnił sprawca główny. Zgodnie z art. 18 § 3 k.k. pomocnik wypełnia swoim zachowaniem inny niż sprawca zespół znamion czynu zabronionego. Składa się on ze znamion strony podmiotowej (ma zamiar) i przedmiotowej (ułatwia) określonych w art. 18 § 3 k.k. oraz znamion odpowiedniego typu przestępstwa z części szczególnej kodeksu karnego. Zamiar pomocnika należy pojmować w zgodzie z ogólnym pojęciem zamiaru, które określa przepis art. 9 § 1 k.k., wobec powyższego należy przyjąć, że po pierwsze pomocnictwo jest zawsze umyślne, po drugie zamiar pomocnika obejmuje dokonanie czynu zabronionego innej osoby, do którego pomoc jest udzielana oraz po trzecie można pomagać nie tylko z zamiarem bezpośrednim, ale i ewentualnym.

Dokonując oceny całokształtu materiału dowodowego w zakresie tego czynu Sąd bazując na zasadach doświadczenia życiowego i zasadach logicznego rozumowania ocenił, że B. L. udzielił pomocy w dokonaniu wyłudzenia na szkodę (...) G. (...) (...) Świadczy o tym ciąg następujących zdarzeń:

1 - W dniu 5 sierpnia 2010r. Prezes Zarządu P. T. (1) (brat żony B. L.) reprezentujący Zakład Produkcyjno – Usługowo – Handlowy (...) spółka z o.o. w obecności B. L. założył w A. B. dla spółki rachunek o numerze (...) oraz pomocniczy w walucie Euro nr (...). Jednocześnie upoważnił do korzystania z rachunku B. L., jako pełnomocnika. Nastąpiło to w sytuacji, gdy spółka (...) wcześniej nie prowadziła działalności gospodarczej i co należy dodać następnie po tym jak na jej rachunek wpłynął przelew od pokrzywdzonej spółki (...) w dalszym ciągu nie prowadziła działalności gospodarczej;

2 - W dniu 6 sierpnia 2010r. W. J., który prowadził firmę (...) (...) z siedzibą na terenie C. w zakresie skupu i sprzedaży artykułów spożywczych otrzymał ofertę od nieustalonej osoby podającej się za P. T. (1) prezesa Zarządu Zakładu Produkcyjno – Usługowo – Handlowego (...) sp. z o.o., z propozycją sprzedaży towaru w postaci oleju słonecznikowego. (Okoliczność ta świadczy o tym, że już w tym dniu musiało istnieć porozumienie o udostępnieniu danych i rachunku spółki do dokonania oszustwa).

3- Zainteresowany ofertą 12 sierpnia 2010r. W. J. spotkał się z J. W., podającym się za P. T. (1) we W. w wynajętym biurze przy ul. (...) gdzie ustalili warunki umowy.

4- 23 sierpnia 2010r. W. J. otrzymał na e-mail projekt umowy, który po podpisaniu odesłał. Następnie otrzymał tę umowę podpisaną nazwiskiem T.. Zgodnie z umową W. J. zakupił 400 000 oleju słonecznikowego, po czym zostały wystawione dwie faktury, na których były dane spółki (...) oraz jej rachunek bankowy;

5 - W. J. zapłacił połowę wartości jednej faktury tj. kwotę 79.380 Euro, 27 sierpnia 2010r. Wpłaty dokonał na podane na fakturach konto firmy (...) w A. Bank o numerze (...).

6- Wpłacone pieniądze na rachunek M. po przewalutowaniu w dniu 27 sierpnia 2010r. na rachunek o numerze (...) w kwocie 304 342, 92 zł. zostały niezwłocznie rozdysponowane w wyniku, czego na rachunku spółki powstał debet utrzymujący się do kwietnia 2012r. 28 sierpnia 2010r. dokonano przelewu kwoty 151 500 ,00 zł. na rzecz R. W. i a 30 sierpnia 2010r. kwoty 74 018, 92 zł na rzecz J. T. (1) (siostry żony B. L.).

7- Tego samego dnia J. T. (1) po otrzymaniu kwoty 74 018, 92 zł na swój rachunek dokonała przelewu w kwocie 73 000 zł. na rzecz B. L., przy czym jako tytuł na poleceniu przelewu zostało wpisane „zadatek na dom” oraz wypłaciła w

bankomacie 1000 zł. Zapisy wypełniające rubryki polecenia przelewu kwoty 73000 zł. o treści „B. L. (...)-(...) D. (...) J. T. (1) (...)-(...) B. ul. (...) zadatek na dom” z rachunku J. T. (1) na swój wypełnił osobiście B. L. (k. 3245-3255.

8 - B. L. w okresie od 30 sierpnia 2010r. po wpływie kwoty 73000 zł. na jego rachunek dokonał do 18 września 2010r. wypłaty pieniędzy i wykorzystał je dokonując płatności kartą.

Ciąg wyżej wymienionych zdarzeń w ocenie Sądu w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania niezbitnie świadczy, że B. L. działając w porozumieniu z P. T. (1) (bratem żony) udzielił pomocy w wyłudzeniu. Świadczy o tym zbieżność czasowa wyżej wymienionych zdarzeń i aktywny w nich udział B. L. od wizyty w banku przy założeniu rachunków dla spółki i ustanowienia go pełnomocnikiem po rozdysponowanie pieniędzy wpłaconych przez pokrzywdzoną spółkę tj. w części spożytkowanych przez P. T. a w części przez B. L., który jak wynika z ustaleń chcąc zatrzeć ślady doprowadził do przelania części pieniędzy na swój rachunek za pośrednictwem rachunku J. T. (siostry żony), wypełniając osobiście polecenie przelewu z rachunku J. T.. Pomoc w oszustwie potwierdza także pośpiech w wykonywaniu transakcji pieniędzmi pochodzącymi z wyłudzenia.

Należy zauważyć, że materiał dowodowy wskazuje, iż już w momencie podpisywania umowy rachunku bankowego P. T. i obecny z nim w banku (...) ustanowiony pełnomocnikiem spodziewali się przelewu zagranicznego w walucie Euro albowiem w sytuacji, gdy spółka nie prowadziła działalności nie było innego racjonalnego powodu, aby podpisywać umowę rachunku pomocniczego w walucie Euro. Potwierdza ten fakt, historia rachunków spółki, kiedy po spożytkowaniu środków pochodzących od pokrzywdzonego brak jest innych transakcji. Można wręcz wywnioskować, że rachunek pomocniczy w walucie euro został założony właśnie w celu otrzymania tych środków.

Wymierzając kary jednostkowe K. Ś. (1) oraz karę B. L. Sąd brał pod uwagę z jednej strony, aby kara efektywnie spełniła związane z nią cele społeczne, z drugiej zaś strony, aby była ona karą zindywidualizowaną, to jest taką, która w odniesieniu konkretnego sprawcy, będzie zgodna z zasadami zapisanymi przez ustawodawcę w treści przepisu art. 53 k.k. Kara winna, bowiem stanowić sprawiedliwociową odpłatę, która spełniać będzie, (gdy jest to niezbędne) funkcję zabezpieczającą, funkcję właściwego kształtowania prawnej świadomości społeczeństwa oraz funkcję wychowawczą i prewencyjną, a zarazem jej rodzaj i stopień surowości będzie uwzględniał rozmiary winy sprawcy czynu zabronionego i jego stopień społecznej szkodliwości (ocenianej przez pryzmat wskazań zawartych w art. 115 § 2 k.k.).

Sąd miał na uwadze wysoką społeczną szkodliwość popełnionych przez nich przestępstw. Przy ocenie społecznej szkodliwości zarzucanego czynu Sąd brał pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy. Nie bez znaczenia jest między innymi łatwość w podjęciu decyzji o popełnianiu przestępstw. Okoliczności te wpływają na wysoki stopień winy oskarżonych i miały istotny wpływ na wymiar kary.

Dokonując powyższej oceny Sąd zważył, że stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonych jest wysoki. Oskarżony K. Ś. (1) kierując zorganizowaną grupą przestępczą doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem 4 podmioty. Do czasu zamknięcia rozprawy nie naprawił szkody i jej naprawienie z uwagi na jego sytuację materialną jest mało-prawdopodobne. Działania oskarżonego koncentrowały się na łatwym pozyskaniu pieniędzy, które wykorzystywał głównie w celach konsumpcyjnych.

Oskarżony B. L. natomiast udzielił pomocy w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości firmy (...) sro. w kwocie 79 380 euro.

W ocenie Sądu zachowania przynoszące sprawcom duże nielegalne zyski ze szkodą dla społeczeństwa są szczególnie naganne, stąd przy wymierzaniu kary należy pamiętać, że nie mogą się opłacać. Należy w tym miejscu wskazać, że przeciętny Polak pracując przez cały rok zarabia przeciętnie ok. 3800 zł. miesięcznie tj. ok. 45 600, 00 zł. rocznie a zatem aby zarobić kwotę, którą wyłudził oskarżony wspólnie z innymi członkami grupy (tj. ponad 600 tys. Zł.) musi pracować ponad 12 lat. Stąd obecnie często zdarza się, że sprawcy przestępstw przeciwko mieniu kalkulują nawet ewentualny pobyt w zakładzie karnym. Podając, bowiem swoje dane K. Ś. (1) wiedział, że wcześniej czy później będzie ujęty i ukarany a wcześniej jego celem było osiągnięcie jak największej korzyści majątkowej. Wszystko to wskazuje, że

zdecydował się on osiągnąć jak największą korzyść majątkową a następnie starać się o uniknięcie odpowiedzialności lub starać się o jak najłagodniejszy wymiar kary, najlepiej z warunkowym zawieszeniem wykonania.

Należy dodać, że K. Ś. (1) w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów był aplikantem adwokackim, co także wykorzystał albowiem udział prawnika przy zawieraniu transakcji jak i sporządzenie projektów umów w kancelarii adwokackiej uwiarygadniała w oczach pokrzywdzonych sprawców.

Oskarżony ponadto bez skrępowania wykorzystał do przestępczej działalności dwa podmioty gospodarcze, tj. spółki (...), kierując przy tym wcześniej zakupem udziałów w tej pierwszej i kierując procesem rejestracji tej drugiej. Takie działania świadczą o tym, że działalność przestępcza grupy, którą kierował K. Ś. była bardzo dobrze przemyślana i przygotowana a z drugiej strony świadczą o całkowitym lekceważeniu porządku prawnego i prawidłowości obrotu gospodarczego przez oskarżonego –prawnika.

Orzekając o wymiarze kary, za przypisane przestępstwa Sąd uwzględnił także właściwości i warunki osobiste oskarżonych. Sąd miał także na uwadze niskie pobudki działania, bowiem popełniając przestępstwo oszustwa i godząc się na kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą oskarżony K. Ś. jak i B. L. udzielając pomocy w oszustwie kierowali się jedynie doraźnym zyskiem, kuszeni lepszym i wygodnym życiem. Należy też dodać, że K. Ś. popełniając przestępstwa zapewne także wykalkulował, że skoro nie ma majątku i pracy i jest na utrzymaniu rodziców, co podkreślił podczas rozprawy, pokrzywdzeni pomimo ewentualnych orzeczeń sądowych w tym zakresie nie będą w stanie wyegzekwować od niego wyłudzonych pieniędzy. Podobnie jest w przypadku drugiego z oskarżonych.

Z tych też względów Sąd mając na uwadze ustawowe zagrożenie: przestępstwa z art. 258§3 k.k. przypisanego K. Ś. karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności, ciągu 2 przestępstw z art. 286 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk. i art. 65§1 k.k. karą od roku do 15 lat pozbawienia wolności i nakaz wymierzenia kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia zgodnie z art. 65§1 k.k., ciągu 2 przestępstw z art. 286 k.k. w zw. art. 270 par. 1 kk w zw. z art. 11 par.2 kk i art. 65§1 k.k. karą od 6 miesięcy do 12 lat pozbawienia wolności i nakaz wymierzenia kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia zgodnie z art. 65§1 k.k. oraz przestępstwa z art. 270 par.1 kk karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat wymierzył oskarżonemu kary następujące kary jednostkowe:

- jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 258§3 k.k., - karę 3 lat pozbawienia wolności i 250 stawek po 20 zł. grzywny za ciąg przestępstw z art. 286 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk. w zw. z art. 65§1 k.k. , karę 2 lat pozbawienia wolności i 200 stawek po 20 zł. grzywny za ciąg przestępstw z art. 286 k.k. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. 11par. 2 kk i z art. 65§1 k.k. - oraz karę 4 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 270par.1 kk.

W stosunku do B. L. Sąd mając na uwadze ustawowe zagrożenie przestępstwa z art.18§3 kk w zw. z art. 286 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk. art. 12 k.k. karą od roku do lat 10 pozbawienia wolności wymierzył karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek po 20 zł. grzywny.

Jednocześnie oceniając, że B. L., nie jest osobą aż tak zdemoralizowaną, aby konieczna była jej izolacja Sąd uznał, że zasługuje na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności i na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k. w związku z art. 70 § 1pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił jej wykonanie na okres 5 lat próby. W ocenie Sądu zgodnie z dyrektywą prewencji indywidualnej, kiedy chodzi o wymierzenie kary należy kierować się tym, aby przede wszystkim sprawcę wychować. Oskarżony będący ojcem sześciorga małoletnich dzieci w ocenie Sądu podczas prowadzonego postępowania w sposób wystarczający uświadomił sobie konsekwencje podobnych zachowań w przyszłości. Stąd jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności będzie on przestrzegł porządku prawnego.

Reasumując w ocenie Sądu wymierzone oskarżonym kary są współmierne do stopnia winy oraz do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów i spełnią swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Na podstawie art. 91 § 1 kodeksu karnego Sąd wymierzył K. Ś. (1) karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i 400 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 zł. tj. z zastosowaniem zasady częściowej

absorpcji. Wymierzając karę łączną Sąd nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie w zakresie poszczególnych przestępstw, lecz rozważał przedmiotowo-podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz położył nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma odnieść w stosunku do sprawy. Mając na uwadze powyższe Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji zważywszy na ilość przestępstw objętych realnym zbiegiem, ich bliską więź przedmiotową i podmiotową oraz fakt, że popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym.

Sąd uznał, wybierając zasadę łączenia kar, że nie zachodzą przesłanki do kumulacji. Kumulacja kar stanowiłoby dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne wobec oskarżonego. Oskarżony dopuścił się, bowiem popełnienia 5 przestępstw ściśle ze sobą związanych w przeciągu krótkiego okresu czasu tj. ok. 5 miesięcy. Stąd Sąd uznał, że orzeczone kary za poszczególne przestępstwa jak i kara łączna pozbawienia wolności wraz z środkami karnymi oraz z orzeczeniem o odszkodowaniu spełnią cele zarówno wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego jak i zadania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jedynie, bowiem wymierzenie surowej kary izolacyjnej jest w stanie wzbudzić w ocenie Sądu u oskarżonego wolę współdziałania w kształtowaniu społecznie pożądanym postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymywania się od powrotu do przestępstwa uświadamiając mu ewentualne surowe konsekwencje w przypadku naruszenia porządku prawnego.

Na podstawie art. 46§1kk Sąd zobowiązał oskarżonego K. Ś. (1) do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych, którzy złożyli w terminie przewidzianym w art. 49a kpk. wnioski o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody tj. na rzecz:

- firmy (...) kwoty 63 348,00 zł.
- spółki (...) (...) kwoty 102 644, 00 Euro
- spółki (...) (...) kwoty 66 240, 00 Euro, przy czym solidarnie z osobami zobowiązanymi do naprawienia szkody wyrokiem Sądu okręgowego we Wrocławiu w sprawie IIIK 239/12.

B. L. Sąd zobowiązał do naprawienia szkody poprzez zapłatę 79 380, 00 Euro na rzecz spółki (...) (...) solidarnie z osobą zobowiązaną do naprawienia szkody wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie IIIK 239/12,

W stosunku do pokrzywdzonej spółki (...) (...) Sąd zasądził od K. Ś. (1) z urzędu na podstawie art. 415 § 4 kpk. odszkodowanie w kwocie 44 160, 00 Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2010r. do dnia zapłaty zastrzegając, że oskarżony w zakresie kwoty głównej odpowiada solidarnie z osobami zobowiązanymi do naprawienia szkody wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie IIIK 239/12. Wprawdzie zasądzenie odszkodowania ma charakter fakultatywny jednak Sąd uznał, że rozstrzygnięcie takie w przedmiotowej sprawie jest konieczne wobec celu postępowania karnego, jaki został określony w art. 2 § 1 pkt 3 kpk. Należy podkreślić, że zgodnie z dyspozycją powyższego przepisu jednym z celów postępowania karnego jest uwzględnienie prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd miał na uwadze, że wysokość wyrządzonych poszczególnym osobom szkód nie budzi wątpliwości. Nie stało temu na przeszkodzie to, o czym wspomniano już wcześniej, że wyegzekwowanie zasądzonych należności od oskarżonego będzie z uwagi na jego sytuację materialną bardzo trudne. Sytuacja ta nie stanowi, bowiem przeszkody do wydania takiego rozstrzygnięcia a jednocześnie odciąży pokrzywdzonych od wytaczania powództw cywilnych i ponoszenia dodatkowych kosztów.

Zgodnie z przepisem art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył K. Ś. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania od 14 września 2012 r. do 10 września 2013 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. I. kwotę 2656, 80 zł. brutto tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej B. L..

Sąd uniewinniając K. Ś. (1) od czynu zarzucanego mu w pkt V części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części ustalając, że wynoszą one 1/7 całości kosztów przypadających od tego oskarżonego na podstawie art. 632 pkt 2 kpk. obciążył Skarb Państwa. Natomiast na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt. 4 i 5 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od K. Ś. (1) i B. L. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe z tym, że od K. Ś. (1) ustalając, że wynoszą one 6/7 całości kosztów przypadających od niego, w tym wymierzył im opłaty K. Ś. (1) w kwocie 2000 zł. a B. L. w kwocie 1100 zł.